

Obnova Posočja je dokazala veliko učinkovitost samoupravnega dogovarjanja in globoko delavsko solidarnost

V zadnjem času vse več beremo o raznih katastrofah po svetu, ki terjajo velike žrtve in povzročajo znatno materialno škodo. Pri teh nesrečah imamo pogosto opraviti tudi s potresi, no, in prav pri odpravi posledic potresa si je naša delovna organizacija pridobila dobre izkušnje. V takih akcijah namreč sedaj sodelujemo že četrtič (Skopje pred 13. leti, Sicilija, Kozjansko in sedaj Posočje ter Furlanija). Po potresu 6. maja smo se takoj vključili v akcijo in tako že čez mesec dni ali točneje 10. junija izročili štabu v Posočju ključ montažne hiše, ki stoji v vasi Podbela, kot prvi prispevek našega kolektiva. Odgovornim v Posočju, kakor tudi občanom, pa smo ponudili vso pomoč, strokovne informacije in naše izkušnje pri nadaljnji obnovi Posočja.

Vse je že kazalo, da pred zimo na tem področju ne bomo imeli večjega dela in smo zato tudi bolj korajžno prevzemali delo v sosednji Italiji, Nemčiji in Afriki, kjer smo v tem času prevzeli za preko 2 milijona dolarjev posla. V tem času pa je močno poraslo tudi povpraševanje na domačem trgu.

Potem pa je prišlo iznenada: 15. 9. 1976 nov potres za občane Posočja, ki je napravil veliko razdejanje iz njihovih bivališč in 16. 9. 1976 obveza za Jelovico, da prioritarno rešuje in gradi nova naselja v Posočju. Naloga v nobenem primeru ni bila lahka, zato smo se jo lotili z vso resnostjo. V štirih dneh

Mnogo bolj pomembno kot to pa je dejstvo, da smo prav akcijo Posočja in vse vzporedne naloge (izvoz in domači trg) tako uspešno realizirali po samoupravni poti. Ob izvajanju teh nalog resnično lahko govorimo o združevanju dela in sredstev vseh TOZD za skupne cilje na dohodkovnih principih, še več, dano nalogo smo zmogli v tako kratkem času tudi zato, ker smo se samoupravno dogovarjali in povezovali s številnimi delovnimi organizacijami pred to akcijo in so nam zato brez oklevanja pristopili na pomoč — članice SOZD GLG, gradbena operativa, kooperanti za obrtniška in inštalaterska dela, naši dobavitelji, škofjeloške delovne organizacije, šole in nekatere republiške institucije. Akcija Posočja nam zato ne bo samo poslovni uspeh, novo spoznanje pri organizaciji proizvodnje, montaže ipd., ampak tudi bogata samoupravna izkušnja, ki nas uči, da v bodoče vse težke, obsežne in velike probleme lahko uspešno rešujemo samo po samoupravni poti. Ko smo 8. in 9. 11. 1976 na vseh DS TOZD in OZD obravnavali srednje-ročni program, samoupravno organiziranost TOZD in OZD na izhodiščih zakona o združenem delu, poročilo o poslovanju delovne organizacije, izvozu in poteku akcije pri obnovi Posočja, so samoupravni organi ugodno ocenili dosežanje delo, na drugi strani pa sklenili, da izredni ukrepi veljajo še naprej, sicer v nekoliko dopolnjeni obliki, s tem, da je prvenstveno

Pravi obraz

Ta stolpec ob robu ni namenjen za izražanje mojih osebnih mnenj. Vendar tokrat to pravilo kršim, ker mislim, da mi kot nekemu, ki ni član našega kolektiva, ta uvodnik daje priložnost izraziti nekaj misli ob vsem kar se dogaja v zadnjih tednih v Jelovici.

Tako kot vi sem tudi sam član te socialistične družbe, katere moč je med drugim tudi v enotnosti v takih primerih, kot so naravne ujme. Če bi vam ob izredno dobri prodaji rekli, da morate delati 30 dni brez prestanka, bi številni upravičeno protestirali. Tokrat ko je šlo za Posočje pa niste. Vsi ste vedeli, da ne bo toliko denarja kolikor je vredna sobota in nedelja doma v krogu družine ali prijateljev, pa vseeno ni v Jelovici nikogar — v to sem se prepričal s številnimi pogovori — ki bi kakor koli negodoval. Nasprotno, vsak je rekel, da mu ni težko, saj po svojih močeh pomaga potresencem premagati strah pred vse bližjo zimo. Pomaga tako, kot najbolj more in tudi zna. Z delom, ti stiš delom, ki se je tokrat pokazalo kot najboljši pri odpravi posledic potresa. Lahko rečem, da ste z odliko položili izpit, ki ga je od vas zahtevala pričakovala (ne pa zahtevala).

Veliko se običajno piše in govori o delavskem samoupravljanju, ko pa mu je dodan še konkreten primer, so to te značilnosti naše ureditve nekaj kar nikjer v svetu ne morejo urediti na tak način. Tudi delavci Jelovice ste na delavskih svetih temeljnih organizacij bili enoglasno za »mobilizacijo vseh sil«, zato, da pomagate Posočju, pa četudi ste naprej vedeli, da to ni dobičkonosen posel. V kapitalizmu in drugih ureditvah tega ni moč doseči, do tega ne pride. To lahko stori le delavec, ki sam upravlja z delom in sredstvi za delo, ko sam odloča o svojem dohodku. Odločili ste se za delo v treh izmenah, za delo v sobotah in nedeljah. Odločili ste se za delo v blatu in nemogočih pogojih. Lahko ste ponosni na svojo odločitev, ki je odločitev zderevega kolektiva naše socialistične družbe.

J. Čadež

Čestitamo vsem za praznik republike

smo izdelali pomembne strokovne in organizacijske priprave, 21. 9. 1976 pa na skupnem sestanku vseh DS TOZD in OZD obširno poročali o naših nalogah in sprejeli vse ukrepe za akcijo. Dogovor samoupravnih organov so podprli prav vsi delavci z izrednimi naporji in prizadevanji to je z delom: eni za stroji, drugi pri odpremi, pa montaži, organizaciji dela in pripravi dokumentacije, vključevanje kooperantov, skratka, izvajanju najrazličnejših del, ki so potekala neprekinjeno 24 ur dnevno in to 30 dni v mesecu. Danes, 50 dni po zadnjem potresu z zadovoljstvom ugotavljamo kako pravilna je bila odločitev o taki sanaciji Posočja in tudi že velike uspehe našega skupnega dela. Proizvodnja 163 hiš ter več drugih objektov proizvedenih v dobrem mesecu dni, preko 50 milijonov realizacije, 112 hiš, grobo montiranih in pokritih v enem mesecu, takojšnja mobilizacija in vključitev vseh delavcev, kooperantov, šol in drugih poslovnih partnerjev v to solidarnostno akcijo in s tem tudi široka afirmacija Jelovice, je le del doseženih uspehov.

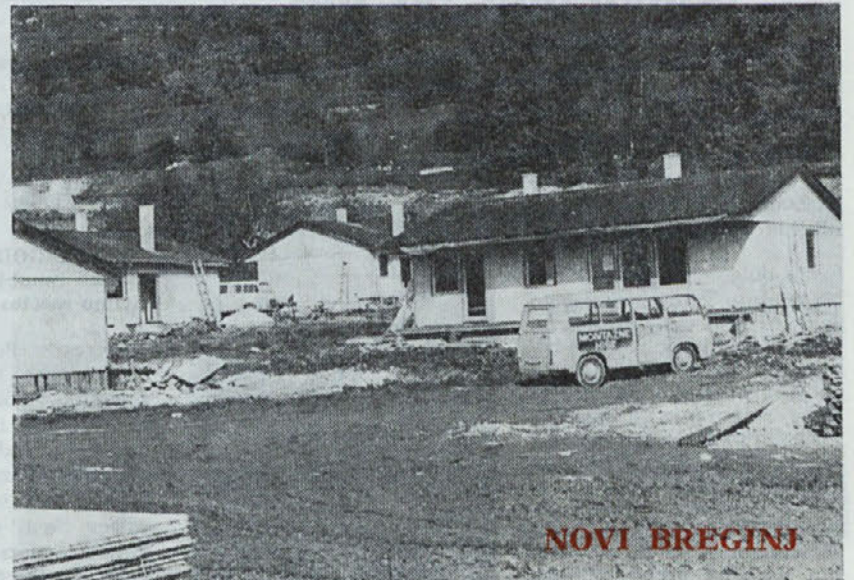
in hitro zaključiti sprejete obveze, zadostiti domačemu tržišču in pospešeno delati na izvozu. Enotna ugotovitev je bila, da je treba poprijeti sedaj, ko kupci še čakajo na blago in na strehe nad glavo. Izpolnitev plana pa nam bo omogočila dobre osebne dohodka in uresničitev naših načrtov pri investicijah v vseh TOZD.

Ceprav je za nami veliko in naporno delo, delavci v svojih razpravah niso kazali utrujenosti, nasprotno, ponudili so vso podporo za nove akcije, ki bodo koristile človeku, uresničevale letne in srednjeročne plane delovne organizacije in še izboljševale samoupravno organiziranost podjetja in medsebojne odnose. To pa je veliko in pomembno za nadaljnji razvoj podjetja. S takimi delavci, sodelavci in poslovnimi partnerji se bo Jelovica v bodoče lahko korajžneje in uspešneje lotevala velikih nalog.

Glavni direktor
TINE KOKELJ, dipl. oec.

STARI BREGINJ

NOVI BREGINJ

Bitka proti naravi in s časom

POTEK DOGODKOV

15. september je datum, ki bo nedvomno še dolgo v spominu. To je bila namreč prekretnica, ko je ponovni potres porušil še zadnje upe za normalno odpravo posledic katastrofalnega majskega potresa v Posočju in je odprl povsem nov pristop, ki je zahteval hitro in temeljito ukrepanje in pomoč prizadetim občanom. Če bi malce kritično rekli, da so se dogodki pred 15. septembrom odvijali po le malo hitrejši poti, pa so se od tega dne naprej odvijali z naglico, ki je nekje značilna za dobo, v kateri živimo. Ker je tej hitri poti vseskozi sledila tudi Jelovica, jo kaže orisati podrobneje.

Slabih deset dni po tem drugem potresu — povsem točno — 24. septembra, je bil v Tolminu sklenjen dogovor in pogodba o izgradnji 163 montažnih objektov, ki naj jih zgradi Jelovica v 9 vaseh Breginjskega kota in zgornjega dela Tolminske. Skupna pogodbeni vrednost je bila izdelava in montaža prek 11.000 m² stanovanjskih montažnih hiš, ki bodo narejene po sistemu »ključ v roke«.

Projektivni biro v Jelovici je za to priložnost izdelal tri tipe hiš in lahko rečemo, da se je proizvodnja začela že 20. septembra predvsem pa priprave nanjo. Med te priprave sodi tudi natančna porazdelitev dela, kar z drugo besedo pomeni, da je bilo potrebno v izdelavo vključiti še ostale obrate, zaposliti več novih delavcev, Zveza mladine iz Škofje Loke pa je oblikovala skupino 34 delavcev iz raznih podjetij, ki so priskočili kot neke vrste brigadirji

na pomoč. Istočasno pa je bilo potrebno poiskati tudi ustrezne kooperante še zlasti iz SOZD GLG.

Med članicami GLG je največjo obveznost prevzel Zlit, ki dela kompletne strešne nosilce, LIP — obrat Bohinj pa je izdelal del stropnih plošč. Za finalizacijo montažnih hiš pa je bilo sprejetih še 9 kooperantskih podjetij.

Že takoj na začetku del, v pogodbi naj bi se vsa dela Jelovice končala v 25 dneh od prevzema zadnje plošče, se je pojavil zastoj, ker ni bilo pravočasno narejeno dovolj temeljev za postavitev hiš. Ta začetna zamuda je povzročila, da je bilo potrebno v kasnej-

ših dneh povečati dobavo hiš, predvsem pa povečati število skupin na montaži. Namesto tri hiše je namreč bilo potrebno montirati 7 do 9 hiš. Vodstvo podjetja je ukrepalo po najboljših močeh in med izredno dobrimi rešitvami je zagotovilo skupino dijakov poklicne lesne šole iz Škofje Loke, saj je bilo v Posočju ves čas najmanj 50 dijakov te šole, pa tudi srednja tehnična šola lesne stroke iz Ljubljane je dala na montažo 30 dijakov. Nekaj monterjev pa so dala tudi nekatera druga podjetja. Tako je bilo na terenu naenkrat največ 180 delavcev-monterjev in preko 300 delavcev naših koope-

rantov za obrtniška in inštalaterska dela.

Za boljše poznavanje obsežnosti dela in poteka dogodkov pa kaže dodati še par stavkov iz kronike. Nedvomno odločilna je bila za delo v Posočju seja republiškega štaba za odpravo posledic potresa v Tolminu, na katero so bili povabljeni tudi iz Jelovice. Tam je bil sprejet sklep o zadolžitvi Jelovice o gradnji montažnih hiš. O vsem tem je zatem naslednji dan (17.9.) spregovoril razširjen kolegij v podjetju in sprejel konkretne sklepe za začetek akcije. Do 19.9. je zatem celotni strokovni team v podjetju izdelal vso kompletno doku-

mentacijo o tem, kako pristopiti izgradnji. Tega dne je potem bil že prvi skupni sestanek z Marlesom, naslednji dan pa sestanek na medobčinskem štabu v Mostu na Soči. Tam se je tudi vse preciziralo. Nedvomno važna pa je bila tudi skupna seja vseh delavskih svetov, na kateri so obravnavali poročilo o obveznostih do Posočja, Kozjanskega in izvoza v Italijo. Po pregledu vseh možnosti poročil in ugotovitvi stanja v podjetju je DS sprejel sklep o izrednem stanju v delovni organizaciji. Sprejeti so bili tudi vsi potrebni sklepi in imenovan operativni štab za Posočje. Bilo pa je še vrsto drugih sestankov, na katerih pa se je največkrat obravnavala organizacijska in dohodkovna plat, posebej še vprašanje, kako čimprej in ceneje postaviti montažne objekte.

Ta kratek zapis pove, da je bilo za akcijo Posočje narejena veliko dela, predvsem tudi tistega, ki ni viden v obliki izdelka. V kratkem času je bilo potrebno najti najustreznejše rešitve, iskati vse možnosti za čim normalnejši tok dela. Tu je vodstvo podjetja in precej ljudi v TOZD Montažni objekti nosilo največje breme. Tiste dni pa so imeli tudi težave, ko so morali na eni strani gledati interese podjetja, na drugi pa interese širše družbe, ki je zahtevala ceneno in hitro ukrepanje. Mislim, da so vsi po vrsti pokazali, da so kos tudi takim izjemnim nalogam in da čeprav je bilo delo opravljeno na brzino, se ni prikradla nobena pomembnejša napaka. In tudi to je uspeh, kajti bitka z naravo in časom je bila to pot zanesljivo dobljena.

Vas Sedlo. Od starega le cerkev, vse ostalo montažne hiše Jelovice

Enotna ocena o solidnosti dela, o kolektivu, ki ve kaj hoče, o pravilnem odnosu in sploh o tem, da je Jelovica presenetila vse

Jelovičinih 50 dni z očmi drugih

MILOŠ TURK — predsednik republiškega operativnega štaba za gradnjo montažnih hiš v Posočju

»Že dolgo poznam montažno gradnjo, zato mene uspehi Jelovice niso tako presenetili kot druge. Ljudje namreč hodijo gledat te hiše in vedno znova ugotavljajo, da to niso slaba stanovanja, nasprotno, vsi po vrsti spreminjajo svoja mišljenja in lahko rečem, da so njihovi vtisi najboljši. V Jelovico tudi sam nimam nobenega nezaupanja, saj je od 28. septembra pa do 30. oktobra naredila preko 100 hiš.

Lahko rečem, da je naredila res vse kar je mogla. Podjetje kot celota je dalo vse od sebe, zato ljudje na terenu tudi delujejo kot celota. Edini, ki mi delajo skrb pa so kooperanti, ki zaenkrat zaostajajo za Jelovico in ti lahko potem porušijo najboljšo sliko. Pohvaliti moram vse, kakor tudi Križaja in Trilerja, ki sta taka organizatorja, da si boljših ne bi mogli dobiti. Skratka, mislim, da je Jelovica tisto podjetje, ki je ostalim lahko za vzgled.

VINKO GOBEC — operativni štab republiškega štaba za civilno zaščito SR Slovenije

Potres v Posočju ni prva elementarna nesreča v naši republici v enem letu, temveč je najhujša in je prizadela celotni naši družbi ogromno materialno škodo. Še posebno je prizadela več tisoč prebivalcev zlasti občine Tolmin. Potres je prizadel najsirišašnejši del SR Slovenije.

Tako velike elementarne nesreče spreminjajo ritem dela in življenja in bi v bogatejših državah porušile normalni go-

spodarski razvoj, posebno zato, ker je glavna skrb gospodarjenja v kapitalističnem sistemu čimvečji profit. V naši socialistični družbi so elementarne nezgode sicer zavrle malo gospodarski raz-

voj, vendar pa smo sorazmerno hitro uspostavili normalno življenje in delo na prizadetem območju. To smo uspeli storiti predvsem zato, ker smo samoupravno organizirani v krajevnih skupnostih in TOZD in ker je vendarle temeljna naloga samoupravnega socializma skrb za človeka. Res je, da bi s sredstvi, ki jih vlagamo za odklanjanje posledic potresa lahko povečali gospodarsko moč in hitreje odklanjali slabo strukturo gospodarstva.

Delovni ljudje in občani SR Slovenije so izredno hitro organizirali solidarnostno pomoč za prizadete v Posočju od prikolic do zbiranja denarnih sredstev. Do 3. 11. 1976 so delovni ljudje z enodnevnim zaslužkom zbrali 126.500 mio din. Širša družbena skupnost pa je omogočila prizadetim občanom najetje potrošniških kreditov (odlok ZIS in sporazum o združevanju sredstev) poslovnih enot Ljubljanske banke za prizadete na Kozjanskem in Posočju.

Zakon o prispevku za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in Posočju na osnovi katerega se je do 15. 10. 1976 zbralo 74 mio d'n.

V hitro in organizirano pomoč so se poleg gradbenih organizacij združenega dela SR Slovenije vključili tudi proizvajalci montažnih hiš v SR Sloveniji in iz SR Bosne in Hercegovine.

Vaša delovna organizacija je 16. septembra dobila izredno pomembno nalogo, da v najkrajšem možnem času, to je približno 50 dneh, postavite preko 160 montažnih hiš v Posočju. Začetni razgovori o tako veliki nalogi poleg rednega programa, ki ga ima vaša OZD, so bili zelo živahni in so prispevali, da danes že ugotavljamo velike uspehe, ki so jih vse OZD med njimi tudi vaša v Posočju zelo uspešno izpolnile.

V Posočju že stoji 220 montažnih hiš, v montaži jih je še nadaljnjih 200. Tak uspeh je bil možen samo ob maksimalni medsebojni koordiniranosti dela in v zelo velikem delovnem naporu naših delavcev. Prepričan sem, da je tudi vaša OZD morala koristiti vse notranje rezerve, tako v organizacijskem in tehnološkem pogledu za izvedbo naloge, pri čemer ste se obogatili z novimi spoznanji in boste ob podobnih prilikah še lažje in še uspešneje pomagali.

Nekatere pomanjkljivosti, ki se vedno pojavljajo ob podobnih akcijah, velja analizirati in jih ob podobnih primerih upoštevati, da se ne bi ponovile.

Iskreno čestitam delovnim ljudem Jelovice za prizadevanje, pri postavljanju montažnih hiš v Posočju, ker ste s tem izvršili pomembno nalogo ne samo zaradi večjega dohodka OZD, temveč predvsem ste pomagali, da celotna družba zagotovi tople dom prizadetim.

Pri vašem nadaljnjem delu vam želim mnogo uspehov!

Predsednik občinske skupščine

tov. ANTON LADAVA,
dipl. polit. je takole ocenil
akcijo Jelovice v Posočju

V štabu za odpravo posledic potresa smo že po prvem potresu spomladaj ugotovili takojšnjo pripravljenost Jelovice in tudi njene možnosti in izkušnje pri odpravi posledic potresa.

Zaradi znanih razlogov je bila spomladaj sprejeta klasična sanacija Posočja, kar pomeni, da smo obnavljali zidane hiše in zidali nove. Nov potres septembra nam je v celoti spremenil sanacijske načrte in ni se nam bilo težko odločiti za montažno gradnjo, saj smo sorazmerno dobro poznali prednosti te gradnje. Danes ugotavljamo, da je bila odločitev dobra, saj obnova Posočja poteka po planu. Zato v imenu skupščine občine in družbeno-političnih organizacij izrekam ob tej priliki vse priznanje vodstvu podjetja, samoupravnim organom, predvsem pa vsem delavcem Jelovice, ki so nam z dobro organizirano, hitro in požrtvovalno akcijo pomagali obnoviti prizadete kraje, kljub temu, da je Jelovica imela že od prej velike obveze tudi na drugih področjih. Ugotavljam, da so delovni ljudje to akcijo opravili z velikimi naporami. Mislim, da v tej akciji in doseženih rezultatih Jelovica lahko vidimo veliko pripravljenost kolektiva, da se solidarno vključijo v reševanje širših problemov, na drugi strani pa prav tako lahko ugotovimo organiziranost in poslovno učinkovitost podjetja pri montažni gradnji stanovanj, kar bo gotovo pomemben element tudi pri naših nadaljnjih odločitvah.

Lahko pa rečem, da bom z veseljem pripovedoval tudi drugim, kako smo obnovili Posočje, pri obnovi katerega ima prav Jelovica pomembne zasluge.

Kolektivu se toplo zahvaljujem za doseženo delo in napore, ki ste jih vložili za čim hitrejšo rešitev zelo težkih problemov naših občanov. Obenem pa vam želim, da bi pri svojem delu kolektiv tudi v bodoče dosegal tako pomembne samoupravne, organizacijske in poslovne uspehe.

PAVLE TOLAR —
predsednik kolegijskega
poslovnega organa
SOZD GLG

»S Posočjem je Jelovica sprejela veliko obveznost. Zato so vse članice GLG izkazale precej solidarnosti in skrbi, kakor tudi, da so vsi priskočili na pomoč. Tako bo ta akcija lahko pravočasno zaključena. Predvsem so pomagale Jelovici z lesom. To je seveda predstavljalo precejšnje težave, saj so prav te montažne hiše take, da potrebujejo velike količine dobre

ga lesa. Druga pomoč pa je nedvomno v samem sodelovanju, kooperaciji, ko Zlit in LIP obilo pomagajo s prevzemom dela obveznosti in tako seveda po svoje dodajajo k dobri sliki, ki jo je Jelovica ustvarila v Posočju.

Na GLG smo se prav tako precej zavzeli za to akcijo, tako smo skupaj s predstavniki Jelovice obiskali štab za gradnjo hiš in tam povedali, da imamo sami premalo lesa za gradnjo in štab je takoj na naše posredovanje obvestil vsa lesna podjetja naj pomagajo Jelovici. Precej se jih je temu vabilu tudi odzvalo.

Dodam pa naj še, da so tudi druge članice GLG po svoje pomagale v Posočju, tako je na primer LIP podaril dve montažni hiši, ki sta vredni skoraj 50 starih milijonov, vsi pa so dodatno prispevali po dva delovna dneva.

Sedanje sodelovanje med članicami GLG pa bo verjetno tudi dobra vzpodbuda za še tesnejše stike med njimi tudi v prihodnje in nikakor več ne bi smelo priti med njimi do zapiranja.

STANE TONKLI —
direktor ZLIT Tržič

»Na začetku moram reči, da se je pravo sodelovanje med nami — gorenjskimi lesarji — začelo šele potem, ko smo se združili v SOZD GLG. Prej smo se med sabo bolj slabo razumeli. Mi smo z Jelovico doslej sodelovali predvsem s pomaganjem pri njihovi pre-

skrbi z lesom, kar je bilo največkrat tudi predmet našega dogovora. Tako smo letos Jelovici že izročili večino od pogodbenih 3000 m³ lesa, od našega tržnega viška. Jelovica je bila razumljivo zaradi tega s sodelovanjem izredno zadovoljna.

Prav zato in verjetno še zaradi drugih dobrih odnosov smo hitro sklenili pogodbo o sodelovanju pri odpravi posledic potresa v Posočju. Zlit izdeluje za montažne objekte Jelovice strešne nosilce za katere je potrebno veliko lesa. Mi smo radi sprejeli to delo, čeprav smo morali ustaviti izvoz lesa in če po pravici povem, strešne nosilce delamo po lastni ceni. Vendar gre za Posočje in tu mi ne gledamo na poslovno računico, tu gre za sodelovanje z članico GLG. Prepričan sem, da teh 1200 nosilcev ne bo zadnje, kar bomo pri nas naredili za Jelovico. To se nekje že kaže, saj se naše sodelovanje že nadaljuje in po vsej verjetnosti bomo delali tudi za nadaljne akcije Jelovice v Italiji. Naše sodelovanje pa bo potrebno v prihodnje še oplenititi, saj v ZLIT-u končujemo naložbo v obrat rezanega lesa, iz katerega mislimo na trg pošiljati le polizdelke ali celo končne izdelke. Jelovica si je s Posočjem zagotovila tržišče tudi za naslednja leta in mislim, da bodo pri njih tudi naši izdelki našli mesto, saj ne bi šlo za izrivanje dela njihove proizvodnje, temveč za pravo kooperacijo.

Obisk pri montažerjih v Breginju

Velika družina

Precejkrat sem bil letos že v Breginju. Vsakič je kazal drugačno podobo. Zadnja dva moja obiska pa sta bila dosti bolj radostna, saj v Breginju ni več na vsakem koraku opaziti ruševin in obupajočih ljudi, temveč eno samo hitenje in delo od ranega jutra do pozne večeri. Prav ta dva obiska sta bila namenjena monterjem Jelovice, ki kot velik kolešek v stroju solidarnosti Breginčanom postavljajo bolj gotovo prihodnost.

Prvi obisk

Prvič sem bil v Breginju 10. oktobra na nedeljo. Že ko sem zavil iz Kobarida naprej sem padel nehote v tok obnove, saj sem dobesedno

bil prvi moj vtis, da gre v Posočju tokrat »za res«. Drugi vtis pa sem dobil oziroma bolj povedano presenetil me je v samem Breginju. Poru-

šenih hiš praktično ni bilo več in zaman sem iskal nekaj glavno ulico. Na nasprotnem bregu pa je raslo naselje za katero že kot po pravilu vsi časopisi uporabljajo prispevke »raste kot gobe po dežju«.

Ze pri začetku Breginja sem srečal skupino FRANCA ADOLJSKA, ki je končavala montažno hišo, ki so jo začeli prejšnji dan postavljati za neposredni televizijski prenos. Doleta jih je namreč čast, da so za televizijo demonstrirali način in prednosti montažne gradnje. No

televiziji so v soboto lepo odšli domov, skupina Andoljška pa je v nedeljo delala naprej. To je bila njihova tretja hiša od 2. oktobra, ko so prispeli v Breginjo. Andoljšek in njegovi so že stari monterji in seveda tako delo kot je v Breginju niti ni preveč drugačno. »Delo, kot pač vsako delo na montaži«, je rekel Franc. Sonce je bilo to nedeljo in prav lepo je bilo gledati to človeško mravljišče, ko je vse hitelo in ko so hiše vidno rasle. »Kadar je takole

(Nadaljevanje na 4. str.)

»reskiral«, ko sem z osebnim avtom rinil proti Breginju. Skoraj izza slehernega ovinka je pripeljal nasproti kamion, ki pa niti slučajno ni bil takšnih za nas normalnih »tamovskih« dimenzij. Težki prikoličarji, »hruške«, — tatre in kdo bi vedel kaj vse je bilo, kar sem srečeval. To je

S seje delavskega sveta Jelovice

Andoljškova skupina

Velika družina

(Nadaljevanje s 3. str.)

vreme, si tudi mi lahko za trenutek oddahnemo in pogledamo kaj smo doslej naredili» sta rekla vodja montaže Triler in Križaj. »Drugeče pa ni časa za nobeno stvar, posebno če je slabo vreme.« Skoraj same poznane obraze sem srečeval to nedeljo.

ARNOLJ MARJAN je pred dvema mesecema končal srednjo tehnično šolo v Ljubljani in se je kot pripravnik zaposlil v Jelovici. Ker pa je izučil mizar in ker je že pred šolanjem delal v podjetju so ga namesto za mizo poslali v Breginjo. Pa ne morem reči, da je bil zaradi tega jezen. Nasprotno, rekel je, da mu ni težko delati, saj ve, da to ne bo večno trajalo, kot vodja skupine pa bo najbolj koristil. Ka-

Marjan Arnolj

ko resno je mislil pa sem videl takoj zatem, ko je odhitel naprej in mu za pogovor ni bilo več.

JOŽE MIHELAČ je učitelj na poklicni lesni šoli v Škofji Loki. V Breginjo je ta dan pripeljal skupino dijakov te šole. Prišli so povečati prejšnjo skupino, ki je prispela že nekaj dni pred njimi. Jože in še en profesor sta prevzela skrb za naslednjih 21 dni nad kar 52 dijakov. Te pa so vsi po vrsti hvalili, saj so čeprav po videzu drobni fantje (večinoma so stari okrog 17 let) povsem enakovredno v skupini zamenjali starejše monterje. Najbolje so sami potrdili pravilo, da je mladim treba zaupati in ti sami

to zaupanje najbolje opravijo. Niti eden od 52 dijakov šoli ni delal sramote. Na-

Jože Mihelač PLS

sprotno, precejkrat so bili celo za vzgled in marsikdo nevajen podobnega dela, je ob pogledu na te pridne fantje stisnil zobe in delal naprej.

Na sploh pa lahko rečem, da je delo teklo kot dobro utečen stroj. Na eni strani so razkladali tovarnjake, na drugi so postavljali zunanje stene, pa strešne nosilce, zraven njih so gradbeniki betonirali ploščo za novo hišo, bagri so kopali nove temelje.

Dijaki poklicne šole so bili med najboljšimi delavci, zato jim je hrana še posebej teknila

Skratka vsakdo je vedel kaj mora delati in zato se je tudi pošteno delalo. Prav gradbišča Jelovice so dajala najboljše vtis organiziranosti in nikakor ni hvala če rečem, da je hitro pripravljena toda dobro naštudirana akcija pokazala na terenu vse svoje odlike.

Drugi obisk

Drugič sem bil v Breginju v soboto, 30. oktobra tik pred Dnevom mrtvih. Težko je opisati podrobnosti, vendar moram priznati, da me je pogled, ko smo z avtom prispele okrog ovinka in se je pred nami pokazalo novo naselje Breginja, naravnost šokiral. V dvajsetih dneh je zrastle naselje, kakršnega si človek ne bi mogel predstavljati, če tega ne bi sam videl. Le dež, ki je padal tako močno, da se vsa vas niti videla ni, je bil kriv, da presenečenje ni bilo še večje.

Čeprav je v Breginju od 30. septembra naprej bitka s časom, se ta dan ni veliko delalo. Dež je le preveč padal, pa še delavci—monterji so po mesecu dni lahko prvič odšli v soboto popoldne domov. Pa kljub temu, se je še vse postorilo, kar je bilo potrebno, da bi se v torek potem lahko nadaljevalo z delom. Razložili so se še zadnji kamioni, vsi so pokrivali montažne dele, da jim dež ne bi preveč škodil, pospravljali orodje in podobno. Skupinovodje in delovodje pa so imeli priliko za oceno svojega dela in za poročanje glavnemu direktorju Kokelj Tinetu.

MIHA PLEŠEC, v Jelovici projektant centralnih kurjav je v Posočju zadolžen za kooperante, tista podjetja, ki v hišah izvajajo finalizacijo. To je izredno zahtevno in težko delo. Nobeno podjetje še ni nikdar delalo na montažnih objektih Jelovice in zanje je vse nekaj novega. Miha zato mora narediti precej korakov in poseganj, da je vse tako kot je treba. Težav ima preko glave kot sam pravi. »Najbolj pa mi dela preglednice Salonit iz Anhovega. Nikakor ne morejo spraviti skupaj toliko ekip pokrivalcev streh, da nas ne bi potem skrbelo, če dež, ki pada kadar se mu le zahoče, ne bo vsega zmočil.«

Kooperantje — pokrivači streh niso mogli dohajati monterjev

Skupinovodje v razgovoru z glavnim direktorjem

Tudi v soboto je bilo tako. Precej hiš je bilo pokritih s polivinilom in skoenj so se videla rebra nepokritih streh. Verjamem, da je Miho pogosto bolela glava.

Šestorica vodilnih

Za vsa dela oziroma za nemoten potek skrbe vodje montaže. Na čelu vseh je TONE TRILER, pomaga mu

Glavni direktor je k pogovoru povabil skupinovodje FRANCA REMICA, IVA EFEROVICA, MILANA RUPARJA in električarja JANEŽA FERLANA. Vsi so povedali vrsto zanimivih dogodivljajev. Predvsem pa so vsi v en glas trdili, da jim delo ni težko, saj vedo, da tako pomagajo občanom. Težko jim je le zaradi neprestane moče, saj so le redki dnevi brez dežja. Od 30 dni je bilo 19 deževnih, 4 oblačni, ostali pa lepi. V njihovih skupinah, kot tudi v ostalih ni nobenih posebnih težav in se med sabo dobro razumejo. Pa čeprav so izredno pisane — od vajenca, delavca iz LTH na primer, pa dijaka srednje tehnične šole in podobno.

Direktorju so povedali, da je bilo najtežje v začetku, ko so še spali v šotoru in je bilo včasih pod posteljami tudi po 10 cm vode. Ko pa so bile postavljene prve hiše so se preselili vanje in težav ni bilo več. Le peči bi potrebovali na katerih bi posušili delovne obleke. Direktor jim je obljubil 15 plinskih peči, tako da bo tudi rešeno. Prve dni so imeli težave tudi s prehrano, sedaj pa je tudi to rešeno, saj jo vozijo iz Kobarida (15 km) in je dovolj dobra. In kot nalašč je prav ta dan kombi s hrano pokvarjen obstal ob cesti, pa se nihče ni posebej razburjal. Brez pretiravanja lahko zapišem, da je njihova morala na izredno visoki ravni.

Miha Plešec

MILAN KRIŽAJ in pa RAFKO BELČIČ, RUDI KOKELJ, JOŽE TAJHER in JOŽE ZAJC. Ko so vsi monterji že zapustili Breginj so se tudi oni imel priložnost pogovoriti z direktorjem. Najprej so seveda poročali o tem, da so točno v enem mesecu posta-

ličnih stopnic na primer in seveda zato 79 načrtov. Zato dela od jutra do večera. Stalno ga iščejo gradbeniki naj jim pove to ali drugo podrobnost. Kar pet različnih gradbenih podjetij dela plošče in temelje in toliko je tudi različnih težav. Nekatere

Tajher, Sinko, Belčič, Kokalj, Križaj

vili 112 hiš in da jih je še 13 razloženih in pripravljenih za montažo. Zatem pa so predvsem poročali o svojem delu in ugotovitvah. Križaj je namreč zadolžen za sodelovanje z gradbeno operativno ter istočasno povezuje delo Jelovice s štabom za gradnjo

ri delajo v Breginju, drugi v 3 km oddaljenemu Sedlu pa še naprej v drugih vaseh. Vmes ga pokliče telefon naj se oglasi na štabu v Kobaridu in takoj mora na pot. Hiti od jutra do večera.

Delo Belčiča, Rudija Kokelja in Tajherja je prepleta-

Jože Zajc pomaga, če je potrebno, tudi kuharjem

montažnih hiš, ki ima sedež v Kobaridu. Tajher je zadolžen za grobo montažo, kar pomeni tudi, da mora skrbeti za ves material potreben za gradnjo. Belčič in Kokelj pa sta zadolžena za delo z ljudmi za to torej, da so razmere za delo take kot je potrebno. Zajc pa ima na skrbi razkladanje in sortiranje dospelih pošilk montažnih delov.

Ko je delo Trilerja opisano posebej in se seveda tudi ve, da je najbolj odgovorno, pa velja nekaj več povedati o ostalih. Milan Križaj je tu izredno dobrodošel. Kot glavni projektant je namreč težko predvidel vse podrobnosti, še zlasti, ker mu ni bilo znano na kakšnem terenu bodo hiše stale. Vse je sedaj treba načrtovati še tu na terenu. Ni namreč cest, težko je vedeti kje po potekal vodovod, kje kanalizacija in podobno. Parcele ne stojijo na ravnem in za vsako hišo je potrebno spremeniti tudi temelje glede na teren. 79 hiš bo stalo v Breginju to pomeni 79 raz-

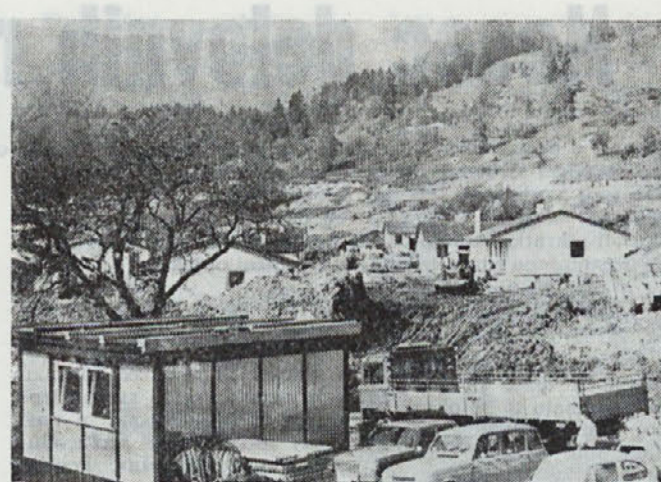
Ing. Milan Križaj ima v Posočju odgovorno in težko delo

joče in eden drugemu pomagajo. Oni so tisti, ki neposredno odgovarjajo za montažo in ljudi, ki na njej delajo. Tako kot so se na delo privajali, tako je količina tega dela tudi rasla. Prve dni je bilo v Posočju 54 delavcev, sedaj jih je več kot 150. To pa je že prava mala vojska, za katero je treba skrbeti noč in dan. Posebnih težav nimajo z delavci in če jih že imajo jih kot kaže urejajo sproti. Tako niti niso hoteli izdati treh delavcev s katerimi so imeli precej dela preden so ti obljubili, da v prihodnje ne bo več napak. Njihovih imen niso hoteli povedati niti glavnemu direktorju, kar je še dokaz več, da so vsi postali že neke vrste velika družina, ki imajo vsi skupaj isti cilj — čimprejšnjo odpravo posledic potresa. Težave pa imajo tudi drugače. Malo so se jezili na odpreme iz tovarne, ki premalo upošteva njihova navodila in razkladanje potem povzroča težave, saj blago ni sortirano tako kot treba. Povedali so tudi, kako so morali ničkolikokrat delavci sami poprijeti za delo in nositi elemente, ko jih tovarnjaki niso mogli pripeljati do plošče. Prvič je bilo s tem celo nekaj težav, ko pa so najprej oni prešli za delo in si nalozili tovor ter prvi zakorakali skozi blato so potem njim sledili še ostali. Zato niti slučajno ne bi mogli reči, da so kot vodje montaže privilegirani, temveč zagotovo časovno delajo celo več kot monterji. Sicer pa pravijo, da je zavest vseh delavcev na visoki ravni in vsi hite čimprej končati to delo.

Povedali pa so tudi, da bi bilo potrebno v Jelovici imeti stalno sodelovanje s kooperanti, saj je največ težav prav z njimi. Marles ima to plat bolj urejeno in tako bi moralo biti z Jelovico. Posočje bo dalo po tej plati zagotovo veliko izkušenj. Izredne važnosti pa je za tako akcijo kot je Posočje tudi priprava dela, ki se mora narediti v tovarni. Vse preveč se je moralo sedaj še urejati na terenu, kar hitrosti montaže vsekakor ne koristi.

To zadnjo oktobrsko soboto je delavce obiskal v Breginju tudi Viktor Sinko, predsednik delavskega sveta TOZD Montažni objekti. Precej se je pogovarjal z delavci in potem povedal za glasilo: »Moram reči, da kljub slabemu delu nihče ne godrnja in morala je visoka. Tudi hrana je dobra, le pogoji za delo so malo slabši, predvsem delavci ne morejo nikjer posušiti mokrih oblek. Delavcem sem povedal, da se o vsem kar se dogaja odločamo samoupravno, torej je potek akcije povsem dogovorjen in gledamo tudi, da je resnično tako. Moram pa še dodati, da je tudi v proizvodnji povsem tako kot smo računali in se dogovorili.«

Ko smo potem okrog 17. ure odšli iz Breginje smo bili med zadnjimi. Delavci so prvič odšli domov in nikogar ni bilo, ki te možnosti ne bi izkoristil. V torek jih je na-

Breginj — Vas počasi dobiva podobo

mrež čaka nov delavnik, zadnja tretjina obveznosti do Posočja in vsi so že naprej vedeli, da ne bo nič lažje. Zato so želeli nabrati kar največ moči. In prav je tako. Vsi jo namreč porabijo povsem tiste delovne dni.

Na koncu pa še mnenje predsednika delavskega sveta Jelovice Rafka Rihtaršiča:

»DS naše delovne organizacije je takoj 13. 5. 1976 na svoji redni seji sprejel sklep, da se JELOVICA takoj vključi v solidarnostno pomoč potresnim območjem. Prizadevanju področju na Tolminskem smo podarili enostanovanjsko montažno hišo, vsak član naše DO pa je prispeval enodnevnemu zaslužek.

Pripravljeni smo bili izdelovati morebitne potrebne nove montažne hiše, ker pa po sklepu Štaba za obnovo Posočja ni bilo predvidenih novih gradenj, smo sklenili večje posle v prav tako po-

tresnem območju v severovzhodni Italiji.

V septembru pa je nov potresni sunek še bolj razrušil že tako dovolj poškodovane stanovanjske hiše, smo ponovno sklepali na seji DS dne 21. 9. 1976 o dodatni hitri pomoči potresnemu področju v Posočju.

Obvezali smo se, da bomo v zelo kratkem času (oktober-november) zmontirali 163 montažnih hiš po sistemu »KLJUČ V ROKE« za območje v Posočju. S temi velikimi obvezami pa smo morali v naši DO sprejeti posebne ukrepe kot npr.: več izmenjsko delo, delo v podaljšanem delovnem času, delo ob prostih sobotah, nedeljah in praznikih, ustavili vsako koriščenje letnih dopustov ipd.

Prepričani smo, da smo člani DO JELOVICE s svojimi prispevki in trudom vsaj malo pripomogli k temu, da bodo prizadeti prebivalci potresnih področij preživel zimsko na toplem, saj jim vsi prav to najbolj želimo.«

»Mobilizacijski« posnetek — monterji Jelovice so prihajali iz vseh obratov

Dež ni ovira!

Mesec delovnih rekordov

Delavci v proizvodnji, ki je delala za Posočje, niso bili toliko od izpostavljeni slabemu vremenu, kot monterji v Breginju, vendar tudi zanje velja, da so oktobra kar po vrsti postavljali rekorde, kakršnih Jelovica še ni doživela. Kako je bilo, smo skušali s kratko anketo izvedeti od nekaterih delavcev temeljne organizacije združenega dela Montažni objekti.

Tomaž Peternelj — obratovodja

»Ni bilo lahko preiti na triizmensko delo. Delavcev je bilo premalo in zato smo takoj zahtevali 45 delavcev, kolikor smo jih tudi dobili od zavoda za zaposlovanje v Kranju, prišlo je 35 delavcev mladincev, ki so ustanovili neke vrste brigado iz Škofje-loških podjetij. Vsi ti ljudje niso znali delati za našimi

Tomaž Peternelj

stroji in jih je bilo treba na hitro priučiti. Poseben problem pa je predstavljalo triizmensko delo za matere, ki so morale poiskati ustrezne rešitve doma. Poseben problem pa so povzročila tudi takojmenovana »ozka grla!«, ko namreč na nekaterih strojih

znajo delati samo določeni ljudje, ti pa seveda ne morejo delati po štiriindvajset ur skupaj. Moram reči, da nam je uspelo vse to srečno izpeljati le s sodelovanjem vseh, saj niti eden v proizvodnji ni povzročal težav. Posebej pa so se izkazali tudi izmenovodje, ki so se res potrudili, še zlasti okrog nekvalificiranih in nevajenih delavcev. Zlasti moram pohvaliti izmenovodjo Jelenca. Našo nalogo pa smo izpolnili v roku in tudi brez pripomb. V tridesetih dneh smo naredili 163 hiš in to je nekaj. Sedaj že delamo ponovno za Italijo«.

Franc Avguštin — skladiščnik

»Vsak dan sem delal od 6 zjutraj do 20 zvečer. Preglavlje je bilo toliko, da jih bi težko naštev. Še največje pa nam predstavljajo premajhni skladiščni prostori. Slabo voljo nam je namreč povzročilo nenehno izogibanje, še zlasti takrat, ko so na eni strani prihajali naloženi tovornjaki v tovarno na drugi pa so prav tako naloženi odhajali v Posočje in Italijo. Dolgo ne bi zdržal tega tempa. Tovarna je za kaj takega neprimerna. Tudi viličarjev je bilo premalo kar je povzročalo ozka grla. Vse naštetto nam bo moralo služiti za izkušnjo v prihodnje«.

Franc Mrak — transportni delavec

»Čeprav še ni konec vsega, pa moram reči, da je bilo pretekli mesec kar se da naporno. Velikokrat sem delal

6. zjutraj do 22. In če dodam sem še vožnjo, doma sem iz Brebovnice v Poljanski dolini je bilo 18 ur odsotnosti od doma. Dostikrat sem moral prespati kar v podjetju, ker smo delali dalj in potem nisem več imel avtobusa. Moram pa dodati, da bi vseeno še delal, če bi bilo treba, saj vem da lahko na tak način najbolj pomagam Posočju. Dodam naj še, da sem imel oktobra kar 184 nadur«.

Franc Avguštin

Franc Mrak

Slavka-Gizela Svoljšak — razzagovalka salonita

»Samo jaz znam delati na ta stroj za razzagovanje salonita. Ker pa je salitna plošča eden izmed osnovnih sestavnih delov stene montažnega objekta sem seveda morala oktobra delati kot še nikdar. Naredila sem 140 nadur. Velikokrat sem delala tudi po 18. ur. Največ pa sem delala v soboto, 23. 10. in sicer 20 ur skupaj. Največkrat pa delam od zjutraj do 20.

Slavka Svoljšak

ure. Dosti mi pomagajo pri delu drugi, sicer ne bi zmogla. Pa tudi drugače mi ni težko. Vem da pomagam ljudem, da jim bo bolje. Tudi če sem utrujena grem na delo dobre volje, pa čeprav že naprej vem, da bo še en težak dan. Otroci pa so že tako veliki, da so lahko sami in tudi oni razumejo, da je Posočju treba pomagati«.

Na kratko ...

Razlaganje

30. oktobra so prvič po več kot mesecu dni monterji končali delo prej. Predvsem zaradi dežja, pa seveda tudi zaradi Dneva mrtvih. No in ko jih je že večina odšla domov, je v Breginju še prispela pošiljka iz tovarne. Dva tovornjaka sta morala biti razložena in ker drugih ni bilo, so kljub največjemu nallivu, vodje montaž, ki so še bili v Breginju krepko »pljunili v roke« in sami razložili oba kamiona. To ni bilo prvič.

Blato

V nekaj več kot mesecu dni kolikor traja montaža, je bilo komaj tretjina dni brez dežja. Gradbišča pa so na povsem novih lokacijah, ki so jih tik pred začetkom dela naredili buldožerji in zato je po vsakem dežju blata preko škorenj. Največ preglavic zato povzroča dostavljanje montažnih elementov, saj se dostikrat zgodi, da tovornjaki ostanejo v blatu. Takrat priskočijo na pomoč bagri ali buldožerji in tovor le prispe do gradbene plošče. Včasih pa se zgodi, da je treba tovornjak razložiti prej in seveda ročno prenesti elemente. Blato takrat ni več ovira.

Malo poškodb

Naglica, ki jo narekujejo gradbeni roki, je na vseh gradbiščih v Posočju precejšnja. Vendar vse to hitenje doslej na Jelovičinih stavbah ni povzročilo večjih poškodb. Deloma je to zasluga doslednega upoštevanja pravil varnosti, še več pa to, da je večina skupinovodij že izkušnih montažerjev, ki vedo kako se je treba paziti. Zato je bilo doslej le nekaj urezov in odrgnin in še to lažjih, najtežja poškodba pa je bil izvin noge. Tudi ta brez mavca.

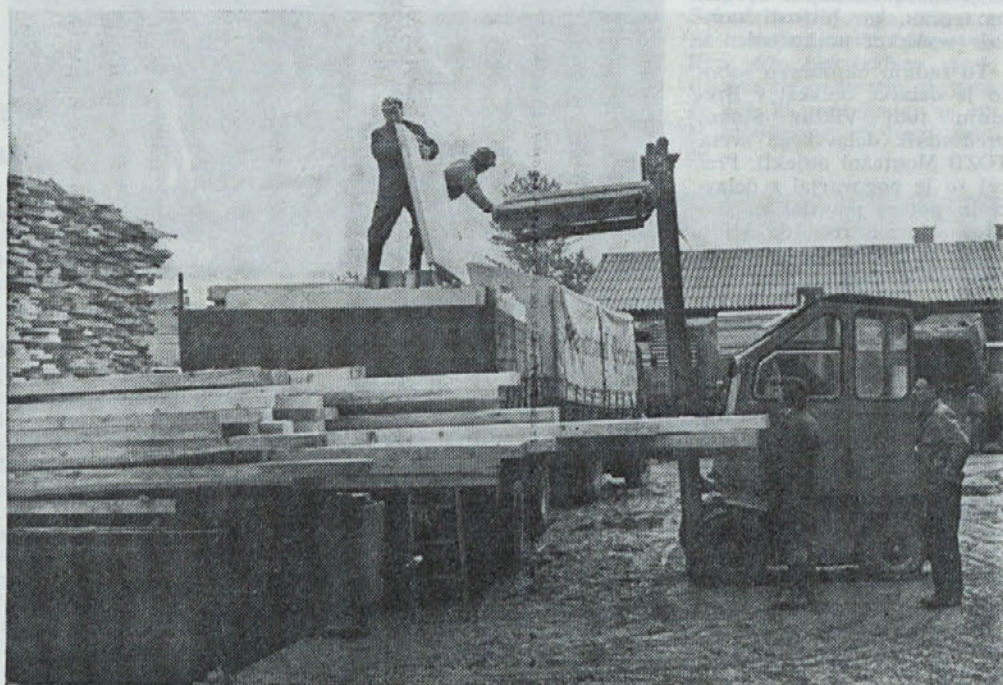
Rekord I.

Hitenje, ki ga je čutili na vseh gradbiščih, je botrovalo vrsti rekordov. Številni ne bodo nikdar prišli v Jelovičino knjigo rekordov, tale pa bo zagotovo. V enem dnevu je namreč uspelo skupini, ki skrbi za razkladanje kamionov, razložiti 10 kompletnih hiš, ter zraven še tri kamione drugega dodatnega materiala. Skupno je bilo razloženo ta dan torej kar 25 kamionov. In to vse na roke.

Rekord II.

Tudi ta drugi dosežek je bil na razkladanju kamionov. Skupina dijakov poklicne lesne šole — skupno jih je bilo šest — je namreč prostovoljno razložila doslej kar 63 kamionov. Podoben uspeh bi težko dosegla katerakoli druga skupina. Pa tem fantom še ni dovolj. Še so pripravljeni za razkladanje in vodja razkladanja Zajc jih je moral obdržati na spisku. Podatek več, da ljudi v Posočju treba pomagati«.

Na kratko ...

Vsakdanji prizor na obratu 2

(Nadaljevanje na 7. str.)

Na kratko ...

sočju k delu ne silijo nadrejeni, temveč je pri vseh prevladala zavest po pomoči prizadetim. Vse za čim hitrejši konec del.

Zdravje

Nenehno deževje predstavlja precejšnjo nevarnost za epidemijo gripe. To vseskozi opozarjajo tako zdravniki, kot tudi ostali. Zato je vsekakor razveseljiva in tudi pohvale vredna gesta tovarniške zdravnice Selanove, ki je pred dnevi samoiniciativno odšla v Posočje in vse monterje cepila proti gripi. Kasneje je cepljenje ponovila še enkrat. Ta preventiva bo vsekakor pripomogla, da bo čim več delavcev v dogovorjenem roku končalo svojo delovno obveznost. Treba pa je dodati, da so skoraj vsi z zadovoljstvom pozdravili to skrb za njihovo zdravje, ki jim namreč po svoje da vedeti, da kolektiv, ki je ostal v tovarni, zna ceniti njihove napore. Vse za čim hitrejšo doseganje nalog.

Vsi delavci

Tudi v Jelovici se še najdejo tisti, ki večkrat rečejo kakšno čez tiste, ki sede v pisarnah. Akcija Posočje, kot bi jo lahko imenovali v primeru Jelovice, pa potrjuje, da so te njihove pripombe največkrat zlobne in zlonamerne. V vsem Posočju dela poprečno namreč okrog 140 delavcev iz Jelovice in na eno roko bi lahko naštel tiste, ki nikdar niso tudi fizično delali. Ta podatek pa dobi svojo vrednost še s primerjavo. Šest gradbenih podjetij, ki skrbijo za gradnjo plošč, to pa niti ni dosti zahtevnejše delo od montaže, ima namreč v Posočju zaposlenih prek 1000 delavcev. Nekaj več pisarniških.

Reklama

Kot smo že prej pisali, se domačini ne sučejo preveč okrog gradbenikov. Vendar pa je večini padlo v oči stavbno pohoštvo Jelovica in skoraj ni dneva, ko se ne bi zanimali za prospekte, za cene in podobno. Veliko jih bo namreč svoje hiše le obnavljalo in vsi trdijo, da so jim okna in vrata Jelovica všeč ter da so kar se da primerna. Torej bo gradnja montažnih hiš dosegla tudi reklamni učinek za prodajo ostalih izdelkov. Prodaja tudi drugo leto.

Delo v nedeljah

Delovne nedelje niso bile samo za delavce v proizvodnji in na montaži, ampak so tudi vodstvo podjetja in strokovne službe preko dneva po grupah pripravljali strokovne materiale, gradivo, organizacijo in vse drugo potrebno, zvečer pa je za povrhu bil kolegij. Priprava vsake akcije je namreč zelo pomembna stvar.

Na kratko ...

Mesec delovnih rekordov

(Nadaljevanje s 6. str.)

Stanka Dolenc — razžagovalka lesa

»Delam na takem delovnem mestu, da za tem strojem le malo kdo zna upravljati. Zato sem morala precej delati oktobra. Imam čez 100 nadur. Vem da je nujno, zato rada delam, pa tudi toliko let sem že v Jelovici — kar 27 — da me tudi tako naporno delo ne vrže s tira. Vsi ti ljudje v Posočju rabijo streho, mi pa jo imamo, zakaj jim ne bi pomagali. Po pravici pa povem, da takega tempa ne bi dolgo zdržala. No ja, če bi se malo odpočila, pa bi verjetno zopet šlo. Saj delamo ljudje za ljudi.«

Stanka Dolenc

Franc Mrak — rezkalec

»Precej sem delal oktobra, saj se je nabralo kar za 109 nadur. Na rezkalcu sem prej delal sam, sedaj pa je prišel še eden iz drugega obrata, tako da se lahko izmenjavava. 16 let sem že v Jelovici, vendar takih dni še ni bilo. Bilo je naporno kot le kaj. Vendar bi še delal če bi me potrebovali. Ker je bilo vse dobro pripravljeno niti ni bilo posebnih težav in zato se je tudi veliko naredilo.«

Ti, ki smo jih izbrali za pogovor so v oktobru bili med tistimi, ki so največ delali. Vendar na obratu 2 kot imnujejo TOZD Montažni objekti ni nikogar, ki ne bi presegel rednega dela, ki ne bi v oktobru delal več kot prejšnje dneve v letu.

Zato so vsi po vrsti deležni pozornosti in sleherni je lahko ponosen na svoje delo. Opravljeno je bilo resnično v duhu solidarnosti »Človek — človeku«.

Franc Mrak

Naš intervju

Če je kdo zaslužil, da je gost te rubrike, je to zagotovo **Tone Triler**, v tem času vodja montaže v Breginjskem kotu. Delo, ki ga (bodimo poštene in povejmo po pravici) nihče drugi v Jelovici ni hotel sprejeti, saj so se vsi zavedali kako težko in naporno bo, namreč opravlja v splošno zadovoljstvo in kar je najvažnejše tudi brez pripomb.

Tone še ni dolga leta v Jelovici, vendar lahko zanj rečemo, da je že izkušen terenski delavec. Že večkrat je bil vodja montaže, vendar nikdar na tako odgovornem delovnem mestu.

»Seveda sem bil tudi doslej vodja montaže, toda montirati skupaj s še nekaj delavci barako ali nekaj montažnih hiš je vse kaj drugega, kot pa skrbeti za 140 monterjev, kolikor jih je sedaj v Breginju. Zato sem se tudi sam prej precej bal, kako bom uspel tole izpeljati.«

Verjetno si našel pravi način, kako doseči v tako kratkem času čim večjo enotnost?

»Malo izkušenj seveda imam, krivico pa bi storil ostalim vodjem montaž in tudi skupinovodjem, ki mi precej pomagajo, da vse poteka tako kot je potrebno. Precej časa posvetimo prav medsebojnemu dogovarjanju in skoraj ne mine večer, da ne bi imeli krajšega sestanka,

na katerem skušamo takoj rešiti probleme preteklega dneva.«

In kaj ti meniš o taki gradnji, kot se ji je pristopilo v Posočju?

»Ne zato, ker sem iz Jelovice temveč, po svojem prepričanju rečem, da je to edina gradnja, ki je za to področje primerna. Zagotovo na noben drug način ne bi v tako kratkem času rešili ljudi pred vse bližjo zimo.«

Ker si šele nekaj let v Jelovici in te razen delavcev vaše temeljne organizacije Montažnih objektov ostali slabše poznajo, te prosim za nekaj podatkov, no, predstavi se?

»To pa ne bo lahko, bolje bo, če me sam vprašaš!«

Začniva pri poklicu, od kje si, kaj si doslej delal in podobno?

»Že prej sem povedal, da sem delal kot vodja montaže. Kot lesni tehnik pa sem po prihodu iz JLA delal v razvojnem oddelku pri inž. Križaju. Med službo sem tudi redno študiral na višji šoli za organizacijo dela v Kranju, ki sem jo tudi končal in imam torej diplomu inženirja organizacije. Od takrat sem prevzel delo tehnologije montaže in sploh vodstvo montažnega oddelka v TOZD 4. Dodam naj še, da sem drugače domačin in sicer iz Virmaš pri Škofji Loki.«

Nekaj pa si le pozabil. Si poročen in kako gleda žena na to, da te vsi te dni ni doma?

»Ne, poročen nisem, zato takih težav nimam. Dekleta pa se morajo navaditi tudi na to!«

Naslednje vprašanje, ki sem mu ga zastavil, je bilo o tem, kako se razume z delavci na montaži in če je imel kakšne težave, vendar je že njegov veder obraz povedal vse. Je namreč take vrste človek, ki mu ni treba posebej dosti prepričevati. Iz njega namreč veje zaupljivost in to, da to ni človek, ki bi nekaj zahteval zaradi svojih muh. Zato tudi težav ni imel. Vse, ki so se pojavile, so rešili skupaj z vsemi takoj in doslej niti enega samega delavca ni bilo potrebno poslati za kazen domov. Ker pa je prvih 30 dni najtežje in ker so ti dnevi že minili, bo zagotovo vse dobro tudi v zadnji tretjini dnevov montaže. To pa zagotavlja tudi Tonetova prisotnost med monterji.

Podrobno spremljanje dogajanj

Gradnja 163 montažnih hiš v Posočju in dveh večnamenskih montažnih objektov, ki bosta stala v Kobaridu za Jelovico, ni delo, ki ji bo prineslo večji zaslužek. Že takoj na začetku je bilo jasno, da bo to delo brez akumulacije, torej po lastni proizvodni ceni. Marsikomu se bo to zdelo čudno, vendar je razumljivo, da se takšno delo opravi res brez posebnega zaslužka, saj ni obnova Posočja zlata jama za nekatera podjetja, temveč velika obveznost celotne naše družbe, ki mora priskočiti na pomoč z vsemi silami in sredstvi. Pa vendar Jelovica bo od tega dela v Posočju imela koristi. Ne bodo izražene materialno, temveč bodo povsem drugačne.

Od dne, ko je postalo jasno, da bo Jelovica (poleg Marlesa) gradila montažne objekte se ime podjetja in vse v zvezi z gradnjo sleherni dan pojavlja skoraj v vseh slovenskih časopisih, na radiu in televiziji. Nešteto prispevkov pa je bilo objavljenih tudi v drugih republikah. Širša javnost ni izvedela samo za tragedijo Posočja, izvedela je podrobno tudi o kolektivu, ki z vsemi razpoložljivimi močmi bije bitko s časom za gradnjo novega okolja prizadetim prebivalcem. Te informacije pa so vse kaj drugega kot so tiste, ki jih običajno plača propagandna služba in so največkrat tudi podane v taki obliki, da ljudi dostikrat celo odvrnejo. Vesti o gradnji Breginja so namreč povsod pojavljajo na prvih straneh, dan jim je političen ton, skoraj sleherni uspeh monterjev Jelovice je deležen pozornosti.

Precej se je v tem času spremenilo tudi mnenje ljudi o montažnih gradnjah. Če so nekdanj skoraj povsod veljale za barake, danes to ne drži več. Ljudje so se lahko na lastne oči prepričali v enourni televizijski oddaji kako izgleda taka gradnja, kaj se vgrajuje v montažno hišo. Eni s sliko, drugi z pisano ali govorjeno besedo sporočajo, da je to gradnja, ki ima bodočnost, ki je cenena in dostopna zlasti tistim, ki težko kupijo draga stanovanja.

V pisarni glavnega direktorja se zbirajo vsi prispevki, ki so bili doslej objavljeni o Jelovici. Mapa postaja iz dneva v dan zajetnejša prav tako kot raste ugled tovarne pri ljudeh. Niti en zapis ne govori slabih stvari. To pa je precej dober podatek, ki potrjuje solidnost podjetja. In vsa ta armada novinarjev, je v tem času opravila za podjetje veliko in dobro delo.

Kazalo bi pogledati samo nekaj primerov, kako so pisali o Jelovici. Zapisov o poročanju na radiu in televiziji ni dostopnih, zato le časopisni primeri:

»GLAS« — Topli domovi Jelovice

Intervju z glavnim direktorjem Kokeljem govori o vključevanju Jelovice v obnovo Posočja. V članku je med drugim govor tudi o tem, da so tisti delavci, ki niso zaposleni v gradbeništvu ali v Jelovici v glavnem prispevali le

deloma tudi tekst govore o tem, kako rastejo iz dneva v dan nove hiše, ki jih v Breginju gradi škofjeloška Jelovica.

Delo — Tri tisoč delavcev pri obnovi Posočja

Članek govori o tem, koliko gradbenikov bo sodelovalo pri obnovi Posočja in pri tem omenja, da bo Jelovica zgradila hiše velike 91 m² po 352 tisoč dinarjev ter hiše velikosti 56 m² po 253 tisoč dinarjev.

Delo — Nove naloge stavbarjev

Peter Potočnik, dopisnik Dela iz Tolmina, ki tudi največ poroča o potresnem področju je v članku pod tem naslovom seznanil bralce o

tem, da so v Tolminu podpisali še nove pogodbe o gradnji dodatnih montažnih hiš in večnamenskih objektov. Med drugim piše, da bo tudi Jelovica postavila dva večnamenska montažna objekta v Kobaridu.

To so na kratko samo nekateri članki. Prostora je premalo, da bi v glasilu pisali o vseh. Seveda bodo sledili še drugi. Še zlasti čez čas bodo pisali na veliko ob zaključku del in prevzemu hiš, ki bodo resnično zgrajene v rekordnem času. In pri tem je sodeloval kolektiv Jelovice, ki se je odrekal celo večjemu dohodku, samo da je pomagal. Tudi take besede imajo svojo vrednost. Če drugega ne, kupce bodo prepričale, da imajo opraviti s solidnim podjetjem, s katerim se more poslovno sodelovati. To pa seveda pomeni delo tudi za prihodnje dni.

denar, delavci teh podjetij pa so poleg tega še vložili ogromne napore, prizadevanja s številnimi odrekami, da danes Posočje dobiva drugačno podobo. V intervjuju pa direktor oriše potek akcije in del.

Dnevnik — Nova panorama Breginja

Prispevek novinarja ne govori samo o Jelovici, vendar pa slike pod prispevkom in

Glavni direktor med izjavo za televizijo

Delo še za eno leto?

V tem trenutku, ko boste brali te vrstice je proizvodnja že opravila svojo obveznost za Posočje. Stroji izdelujejo montažne elemente za Italijo. Seveda pa je za vas le zanimivo kako bo drugo leto. Novo leto bo namreč prineslo nov plan in seveda nove obveznosti. Letos je slaba prodaja v začetku leta ogrozila celotno zamisel o letnem uspehu, pa je sedaj v drugi polovici stvar le krenila na bolje. Medtem, ko bo za stavbno pohištvo trg še vedno sprejemljiv, posojila zanj bodo še naprej, pa bo montažnim objektom treba iskati tržišče. Res je bila ak-

cija za Posočje naporna, vendar bi si podobne morali v podjetju vsi še želeli. In kakšni so izgledi.

Najbolje o tem je seveda seznanjeno vodstvo, pa vendar danes ni ničesar povsem določenega. Znano je le to, da bo Breginj in druge kraje treba dograjevati še naprej. V Breginju bo v naslednjem letu potrebno postaviti več večnamenskih objektov, ki naj bi služili za trgovine, šolo, vrtec, potrebe krajevne skupnosti in drugo. Prav bi bilo, da bi te objekte gradila Jelovica, saj bo kraj le tako imel lep estetski videz, če bo

namreč zgrajen v celoti enako. Zato se bo vsekakor Jelovica potegovala za ta trg in za naročila. Če bo uspela bo dela tudi drugo leto še dovolj. To kar se je doslej delalo v Italiji je le »kaplja v morje«, toliko je namreč tam porušenega. Drugo leto bodo tudi tam na veliko gradili. Solidnost Jelovice v Posočju bo dobro spričevalo za morebitna nova naročila tudi v Italiji.

Dela bo prodajna služba imela precej, če bo hotela uspeti. Seveda pa mora imeti za sabo kolektiv, ki je pripravljen, če bo potrebno, ponovno delati tri izmene. Take prilagoditve, kot jo je dobila Jelovica, zlepa ne bo več.

Velja jo izkoristiti.

Na kratko...

Budnica

Delo se tudi v Breginjskem kotu vsak dan začne ob 6. uri jutraj. Prvi, ki vstane, je vodja montaže Rudj Kokelj, ki je prevzel »po sili razmer« mesto »svirača«. Ko zakurj v štedilniku in dodobra ogreje čaj za vse monterje, namreč vzame v roke kol ter začne neusmiljeno nabijati po starem kovinskem sodu. Budnica je tako prepričljiva, da v mesecu dni ni bilo nikogar, ki bi jo preslišal. Poklic v sili in v rezervi.

Naporno

Delati po dvanajst ur ni lahko. Posebej če te pri tem še neusmiljeno moči dež. Pa kljub temu je treba reči, da za vodje montaže ni nič lažje kot za tiste, ki delajo pri sami montaži. Skrbeti morajo namreč za toliko stvari, da so oni tisti, ki gredo zadnji spat in prvi vstajajo. Še skoraj največ težav jim je doslej povzročala hrana, saj je bilo potrebnih nič koliko posredovanj, da je bila boljše, pa še so težave pri prevažanju, treba jo je pomagati deliti, kuhati in greti čaje in še bi se dalo naštevati. Dobro, da jih ne vidijo njihove žene in dekleta.

Sanitarije?

Ko delavce po eni strani priganja delo in roki, pa imajo po drugi precejšnje težave, in za marsikoga je to tudi naravnost neprijetno, s sanitarijami. Stranišče (poljsko) je oddaljeno skoraj 500 metrov, pa tudi za umivanje ni skoraj nič bliže. Večina jih zato nosi brade in nekateri že izgledajo, kot da so se pravkar vrnili z alpinistične odprave. Še dobro, da je dovolj dežja.

Nadzor

Za vse izdelke, ki iz tovarne pridejo v Posočje, tu velja še ena kontrola. Posebni nadzorni organi pregledujejo, če se res pošilja in montira to, kar je bilo sklenjeno v pogodbi. Tako so pred časom odprli tudi več sten in čeprav so bile precej časa na dežju, je bila volna znotraj povsem suha. Torej so izdelki solidni in tudi komisije doslej niso imele bistvenih pripomb. Leto kvalitete se nadaljuje.

Pomemben poslovni dan za Jelovico

Največji posel v enem dnevu za Jelovico je bil doslej sklenjen 24. 9. 1976, ko so glavni direktor Kokelj, direktor in komercialni TOZD Montažni objekti tov. Breznik in tov. Rozman podpisali v Tolminu pogodbo o obnovi Posočja in novih delih v Italiji sklenjeni posel na ta dan namreč velja preko 6 milijard starih dinarjev.

Nova naselja Jelovice v Posočju

Breginj 79, Sedlo 29, Stanovišče 21, Volče 15, Homec 5, Logje 5, Kamno 6, Gabrje in Zabče 3 montažne stanovanjske hiše.

Na kratko...

Na kratko ...

Kooperanti

Pri finalizaciji hiš sodelujejo naslednji kooperanti za obrtniška in inštalaterska dela: IMP TOZD »PM« Koper, ETP Kranj, Slikoplesk Termoplast Ljubljana, KOGP Kranj, AVTOKOVINAR Škof. ja Loka, SGP SLOVENIJA-CESTE Ljubljana, SALONIT Anhovo, KIP Ljubljana.

Hitrost

Gneča, ki je na dvorišču TOZD-4 in pa deloma tudi hitrost, je bila kriva, da je pred dnevi prišlo do dokaj nenavadne nesreče. Tovor-njak, ki je peljal v Posočje montažno hišo, je z zadnjim delom zadel v vogal pravkar postavljene nove montažne jedilnice na tem obratu in premaknil kar celo hišo. Ker je zdržala tokrat, bi zagotovo tudi potres. Torej hiše Jelovice so protipotresno varne.

Rekord III.

Vsi rekordi pa so vsekakor vezani na transport. Na obratu 2 so 2. novembra v enem dnevu naložili 17 kamionov z montažnimi hišami za Posočje in še 4 avtovlake za Italijo. Da pa bi bila mera še bolj polna, so isti dan razložili z najrazličnejšim materialom naloženih 10 kamionov in 3 avtovlake. Uspeh za svetovno knjigo dosežkov.

Rekord IV.

Jelovica je v Posočju v mesecu oktobru pod zelo težkimi pogoji (nenehen dež) grobo zmontirala 112 hiš, kar je brez dvoma pomemben rekord v tekmi s časom in težkimi delovnimi pogoji.

Obisk

Delovišče Jelovice v Posočju je oktobra obiskala več kot sto-članska delegacija najrazličnejših strokovnjakov ter politikov iz Italije, predvsem iz Vidma in Gorice. Zanimala jih je montažna gradnja in kako potekajo pri nas dela pri obnovi Posočja. Bili so prijetno presenečeni nad tem, koliko je bilo narejenega po 15. septembru, še zlasti zato, ker vemo, da pri njih še zdaleč ni tako in da precej ljudi spi še pod šotori oziroma so jih morali celo izseliti. Ker je bil prav tedaj dež, so seveda še z večjim strokovnim zanimanjem gledali, kako dež škoduje montažnim objektom in z eno besedo povedano: verjeti niso mogli, da jim dež ne škoduje. V pogovoru kasneje pa je večkrat bilo slišati mnenje, da je samo škoda, da se tudi v Italiji niso odločili za tovrstno gradnjo in to takoj po majskem potresu. Sedaj je njihova želja le prezimiti prebivalce potresnih območij, spomlad pa naj bi začeli z gradnjo trajnih bivališč. Priložnost za Jelovico.

Na kratko ...

Zadržanost domačinov

Že pred meseci smo v uvodniku našega glasila pisali pod naslovom »Kdo bo hitreji« o predlogih Jelovice za odpravo posledic takrat še majskega potresa. Jelovica pa je bila le ena izmed številnih podjetij, ki so poleti obiskale Breginjski kot in ponudile svojo strokovno pomoč. Domačini so takrat bili prepričani, da se bo hitreje rešilo njihovo vprašanje varne strehe, kar pa se kasneje ni do-

gajalo s takim tempom, kot bi želeli in bi se tudi moralo. Zato se je pri domačinih počasi v zavest vkoreninila zadržanost do vsega kar naj bi prineslo boljši jutrišnji dan.

Niti kasnejši trdni sklepi in zagotovila niso več pomagali. Potres 15. septembra pa je njihovo nezaupanje še podkrepil. Porušil je namreč še tisto zadnje upanje po obnovi, ko je v trenutku postalo jasno, da bo treba nji-

hove več kot sto let stare domove porušiti in da bo njihova vas (Breginj) praktično izginila. Skoraj s slabo voljo so prejemale številne skupine obiskovalcev, ki pa so tokrat le bili strokovnjaki. Iskali so možnosti za postavitev novega Breginja in našli so ga na platoju poleg vasi, kjer je dolga leta rasel krompir, koruza in druge poljščine. Že tako revni krajanje so tako izgubili lepe obdelovalne površine in skoraj bi lahko rekli, da jih je tudi to prizadelo, pa čeprav bodo tu stali njihovi novi montažni domovi.

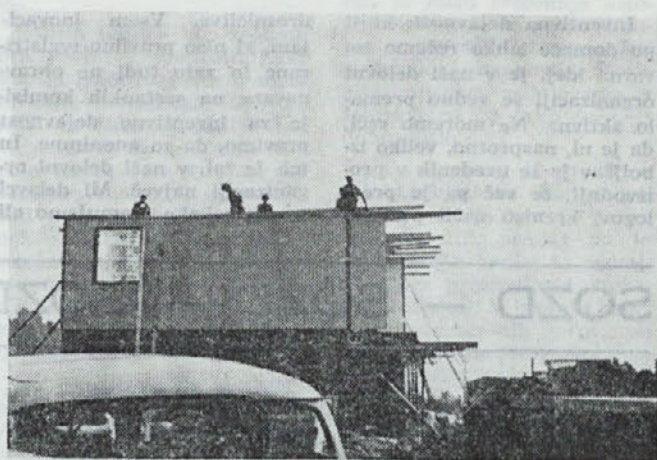
Pa tudi te montažne hiše so nekaj na kar se bodo domačini šele morali privaditi. To niso kamniti domovi, kjer je prostor za kozo, za kravico in drugo najrazličnejšo kramo. Ti domovi prinašajo nek tuj način življenja, nove običaje in zagotovo tudi navade. Med hišami bo peljala namesto nekdanje ozke ulice, v katero je le redko posijalo sonce, široka cesta ob kateri bodo zagotovo stalne cestne svetilke. Še bi lahko našteval novosti in spremembe, ki zagotovo pogojujejo zadržanost domačinov in o kateri delavci Jelovice in tudi drugi gradbeniki kaj preradi uporabijo besedo »neprijaznost«. To pa v Breginjskem kotu zagotovo ni, le razumeti je treba, da

zanje ni tako enostavno kot za monterje, ki bodo postavili hiše in po dobrem mesecu dni tudi odšli v svoje okolje med svoje ljudi, v svet svojih

navad. Breginčani pa le bodo ostali in streho jim bodo dali montažni domovi, o katerih večina pred potresom zagotovo sploh še ni slišala.

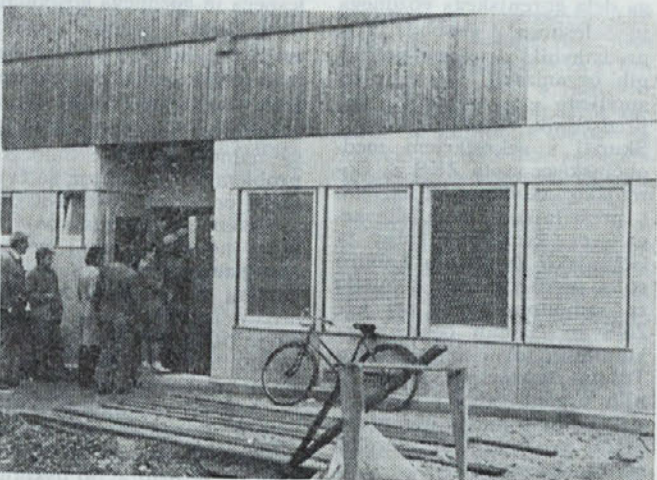
Sneg lahko pade

Hiša raste

Bodoča glavna ulica Breginja

Nov obrat družbene prehrane

Janko Šimic je tudi solidarno peljal s svojim kamionom v Breginj

Solidarnost šoferjev

Večino prevozov za potrebe kupcev opravlja v Jelovici večja skupina zasebnih avtoprevoznikov. Nekateri že več let in lahko bi zanje rekli, da so postali del Jelovice. Zato so tudi oni v sedanjem trenutku, ko je vse v Jelovici zavzeto za »akcijo Posočje« priskočili na pomoč. Veliko prevozov opravijo in si s tem seveda služijo svoj dohodek. Vendar pa so se vsi temu dohodku odrekli v nedeljo, 10. oktobra, ko so tudi sami prispevali solidarnostno za odpravo posledic potresa zastonske vožnje. Tako so to nedeljo prepeljali v Breginj 7 montažnih stanovanjskih hiš. Za odpravo posledic potresa so tako prispevali 2,8 stara milijona dinarjev. Njihova gesta je vredna pohvale, zato pogledimo, za katere prevoznike gre: Janko Šimic, Robert Kastelic, Jože Bergant, Franc Bukovec, Jože in Janez Dolinar, Janez Pintar, Franc Bergant, Albin Kokalj, Sašo Počtnik in Urban Mesec.

Nagrade so podeljene

Nagrajenci od leve proti desni Blatnik, Vidmar, Knific

Inventivna dejavnost, ki ji po domače lahko rečemo tovarna idej, je v naši delovni organizaciji še vedno premalo aktivna. Ne moremo reči, da je ni, nasprotno, veliko izboljšav je že uvedenih v proizvodnji, še več pa je predlogov, ki niso našli poti do

uresničitve. Vsem inovatorjem, ki niso pravilno registrirane in zato tudi ne obravnavane na sestankih komisije za inventivno dejavnost pravimo, da so anonimne. In teh je žal, v naši delovni organizaciji največ. Mi delavci se jih nekako sramujemo ali

pa smo nad njihovo uveljavitvijo obupali, češ, saj od tega nimamo nič, kvečjemu sitnosti.

Podelitev priznanj trem najzaslužnejšim inovatorjem naj bo samo dokaz, da ne bomo več zapirali oči pred vašim iskanjem novega in boljšega.

Pretekli mesec sta podelila V. Sket v imenu direktorja in A. Kužnik kot predsednik komisije, diplome in nagrade Andreju Knificu iz obrata Preddvor, Alojzu Blatniku iz prototipne delavnice in Vidmar Stanetu iz TOZD Montažni objekti v obliki skromne slovesnosti, ki so ji prisostvovali še direktor informacijskih sistemov P. Petrič in vodja razvojno investicijskega sektorja Ribnikar Zdravko. Vsi prisotni so se inovatorjem v imenu našega celotnega kolektiva zahvalili za njihovo ustvarjalno delo, ki nam je prineslo veliko originalnih in poceni rešitev proizvodnih problemov. Izrazili so željo in upanje, da se

bo v bodoče več delavcev vključilo v izboljševanje vsega, kar nas obdaja: v zaključevanje tehnoloških postopkov, funkcionalnosti izdelkov, zunanem izgledu letih, v izboljševanju delovnega okolja, varstva pri delu itd., saj je možnost za sodelovanje v inventivni dejavnosti nešteto. Zavedati se moramo, da je vsak inovator majhen vzvod v procesu ustvarjanja, ki vpliva na hitrejši razvoj materialne osnove in socialističnih samoupravnih odnosov.

Nekaj vzvodov, upamo, smo z nagradami že aktivirali. Če ste spremljali članke predsednika komisije za inventivno dejavnost A. Kužnika v prejšnjih številkah glasila, ste lahko videli, koliko so ustvarili trije naši najzaslužnejši in nagrajeni inovatorji. Če samo pomislimo, koliko je doprinesel k pocenitvi in k večji produktivnosti samo mojster Knific s predelavami starih strojev, z novimi postopki izdelave in potapljanji kovinskih mrež in še mnogimi, mnogimi drugimi rešitvami. Pred odhodom v pokoj je npr. predelal nov uvožen stroj in nam tako mimogrede prihranil okrog 30 starih mi-

lijonov, ki bi jih v devizah plačali za isto predelavo v Nemčiji. Ali pa primer tehnične izboljšave tov. Sovinca. Nadomestil je drago uvoženo kredo, ki se uporablja za avtomatsko odžaganje grč, s kredo narejeno doma. Na leto je tako prihranil 25,7 starih milijonov z originalno rešitvijo, ki bi mu jo zavidal marsikateri strokovnjak.

Prav tako pomembni, kot so prihranki v denarju, so izboljšave, ki nam olajšujejo delo in ga napravijo varnejšega. Primer dvigne mize v montažnem oddelku obrata oken, ki jo je na predlog tov. Pogačnika skonstruiral Tičar Matjaž in s tem prihranil marsikatero bolečino v sklepu, tudi ni osamljen, in upamo, da bo vzpodbudil še k iskanju rešitev za zmanjševanje delovnih naporov.

Zato naj vsakdo, ki ima koristen predlog, prijave le-tega pismeno predsedniku komisije tov. Kužniku (opisite in skicirajte problem in skušajte podati koristi, ki jih bo inovacija prinesla). Prejem prijave vam bo predsednik pismeno potrdil. Vabimo vas vse k sodelovanju inventivne dejavnosti v naši delovni organizaciji.

KUSTEC LIDIJA

SOZD — SOZD — SOZD — SOZD — SOZD — SOZD — SOZD

Iskani poklici

Škofja Loka — Poklicna lesna šola za lesarstvo v Škofji Loki izobražuje učence za poklice v lesni industriji in vanjo se vpisujejo učenci iz krajev osrednjega slovenskega dela od Brežic do Kranjske gore. V šolo se letno vpiše od 150 do 160 učencev, šola pa vpisa ne omejuje, temveč lahko učenci sklepajo pogodbe tako 1. septembra kot tudi 1. februarja. Največ učencev se odloča za poklic mizarja, medtem ko 10 odstotkov odločitev odpade na ostale poklice lesne industrije. Slovenska lesna industrija pa potrebuje znatno več kadra kot ga vsako leto izobražuje lesna šola v Škofji Loki, zato si tudi sama šola prizadeva, da bi bil vpis večji in da bi se učenci osnovnih šol bolj ogreli za zanimive poklice lesne industrije.

V šolo se lahko vpišejo učenci, ki so dokončali osemletko, vpisujejo pa tudi za ozke profile poklicev vse tiste, ki so dokončali najmanj šest razredov osnovne šole. Lesna šola izobražuje tudi ob delu in sicer delovodje lesne stroke. Pogoje za vpis imajo vsi tisti, ki opravljajo svoj poklic tri leta, šolanje pa se začne vsako leto februarja in traja dvakrat po štiri mesece. Pouk je v popoldanskem času. Skupaj z organizacijami združenega dela pa organizira šola izobraževanje za ozke profile poklicev in za priučevanje tako v Jelovici, v Gradisu, v Hoji Ljubljana, v Inlesu Ribnici, v Boru, v Glinu ter v LIP Bled, podobno izobraževanje pa pripravljajo tudi drugod.

Učenci, ki se v poklicni šoli redno izobražujejo, imajo v

Škofji Loki sodobno šolo z več primernimi delavnicami za delovno usposabljanje. Polovica se jih v šolo vozi, drugi pa prebivajo v dijaškem domu, kjer so prostorski pogoji nekoliko slabši, vendar se ob prizadevanju vzgojiteljev v domu dobro počutijo.

Vsi dijaki prejemajo štipendijo ali učno nagrado, šolanje pa traja tri oziroma dve leti. Po šoli se zaposlijo v

organizacijah lesne industrije, ki se kako potrebuje kader iz poklicne lesne šole. Mladi bi po končani osemletki morali v večjem številu upoštevati priporočila same šole, zavodov za zaposlovanje in organizacij ter se odločati za poklice v lesni industriji, saj so ne nazadnje pogoji šolanja izredno ugodni, sami poklici zelo iskani in tudi nagrajevanje spodbudno.

D. S.

Združevanje dela in sredstev

Bled — V torek, 12. oktobra, so se na Bledu zbrali direktorji organizacij, združenege dela gorenjskega gozdnega in lesnega gospodarstva, predstavniki družbeno-političnih organizacij v okviru sestavljene organizacije ter predsedniki delavskih svetov. Skupaj s sekretarjem medobčinskega sveta ZKS za Gorenjsko Ludvikom Kejžarjem, s predsednikom medobčinskega sveta zveze sindikatov za Gorenjsko Zvonetom Laburo so s predsednikom komisije za samoupravljanje pri CK ZKS in članom centralnega komiteja tovarišem Petrom Tošem razpravljali o vprašanjih organiziranosti v SOZD »GLG« ter o mestu gorenjske SOZD v slovenskem gozdarstvu in lesarstvu.

V uvodu je predsednik kolegijskega poslovnega organa Pavle Tolar seznanil ude-

ležence razgovora o dosednji organiziranosti in o uspehih združenega gorenjskega lesnega in gozdnega gospodarstva. Dejal je, da so bili v letu in pol, kolikor časa obstoja gorenjsko združeno gozdarstvo in lesarstvo, doseženi že zadovoljivi rezultati, da pa se še vedno pojavljajo določeni problemi ob nadaljnji, še čvrstejši organiziranosti. Na Gorenjskem sta gozdarstvo in lesna industrija dokaj močno zastopani, v tej veji gospodarstva je zaposlenih 5000 delavcev, izredno dobro razvita pa je tudi predelovalna industrija. Pred združitvijo so bili stalni problemi predvsem zato, ker ni bilo skupnih razvojnih programov in glavni namen združitve je bil prav v tem, da se pripravijo usklajeni plani razvoja zato, da bi se dosegli večji ekonomski rezultati in učinki. Poleg ostalih

ugodnih rezultatov združevanja dela in sredstev in samoupravne organiziranosti je omenil tudi uspešno akcijo v okviru sestavljene organizacije, ko bodo organizacije s skupnim sporazumom omogočile, da se v naslednjih petih letih izdatno vlagava v razvoj cestnih gozdnih komunikacij in zgradijo kilometri novih cest. Vendar pa so ostala vprašanja nerazrešena predvsem pri delitvi dela med članicami, vprašanja razvoja trgovine v okviru sestavljene organizacije gorenjskega gozdnega in lesnega gospodarstva.

Peter Toš je v svoji razpravi in v odgovorih na vprašanja dejal, da po vsej republik v tej gospodarski panogi še vedno poteka proces družbeno-ekonomske preobrazbe, da se interesi in potrebe tudi drugod še vedno le usklajujejo in ocenjujejo razmere. Neusklajenost ostaja še vedno osnovni problem, neusklajenost ob planiranju navzven in znotraj vsake sestavljene organizacije. Odločno je poudaril, da se problemi razrešujejo le tako, če so organizacije resnično samoupravno organizirane, če so samoupravni odnosi trdni in čvrsti, kajti nikakor ne zadostujejo le skupna prizadevanja za ustvarjanje dohodka. Iz resničnih samoupravnih odnosov izvira čvrsta organiziranost in zato je potrebno najprej analizirati odnose. Marsikje so odnosi, ki se žele v vsej reprodukcijski povezavi ustvariti, le tržni odnosi in nikakor ne samoupravni, kajti pogojuje jih delovanje trž-

(Nadaljevanje na 11. str.)

Poklicna lesna šola v Škofji Loki

Združevanje dela in sredstev

(Nadaljevanje z 10. str.)

nih zakonitosti. Do dohodkovnih razmerij pa je potem še veliko trdega dela, tako v gozdarstvu, lesni industriji kot tudi v trgovini. In le tisti, ki si bo prizadeval za ustrezno preobrazbo, kdor bo hitrejši, bo postal v ekonomsko - gospodarskem smislu uspešnejši. Treba se bo zavzemati za planirani razvoj, kajti vsaka dejavnost je podvržena nekim družbenim kriterijem. Peter Toš je v nadaljevanju svoje razprave tudi poudaril pomen trgovske mreže in cen, za katere bo pogoj le sporazumski odnos, pomen internih bank, ki naj bi bile le tam, kjer so potrebne in ne le zato, da bi pač bile in bi se le formalno ustanovljale.

Precej pozornosti so v razgovoru posvetili tudi gorenjskemu gozdarstvu in delovanju samoupravnih interesnih

skupnosti za gozdarstvo. Ena izmed ugotovitev je bila, da se gozdarstvo skorajda ne pojavlja več na trgu, da gre les večinoma v predelavo in da se nekako ustvarja monopol predelave lesa, med drugim pa večja cena ostane končnemu proizvajalcu. Vloga samo-upravnih interesnih skupnosti za gozdarstvo je sicer opredeljena, vendar večinoma še niso zaživele tako, kot bi morale. Delujejo leto dni, njihov vpliv na planiranje razvoja pa je še vedno premajhen. Tudi namembnost sredstev za samoupravne skupnosti je opredeljena, predvsem so namenjena za obnovo gozdov, premalo pa za izgradnjo gozdnih komunikacij. Sredstva za samoupravne interesne skupnosti pa se morajo koristiti predvsem tam, kjer so se ustvarjala in sicer v območnih skupnostih.

D. S.

Sodelovanje Alples — Zlit

V soboto sta na slovesen način podpisala pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju Alples in Zlit. Gre za prvo pomembno notranjo delitev dela med članicami »GLG«, saj sta se oba sporazumela, da program delita oziroma ga medsebojno dopolnjujeta. Oblazinjeno pohištvo, ki ga proizvaja Zlit Tržič potrebuje Alples za dopolnitev njegovega sobnega pohištva.

delovala tudi pri prodaji, saj sta se dogovorila, da se celotni program Zlita takoj vključijo v trgovino Alplesa in nji-

hov prodajni program ter prodaje preko trgovskih potnikov.

Alples in Zlit sta se odločila tudi za prvo skupno vlaganje. To bo skupno skladišče v stari Pazovi ter vlaganje v nove prodajne prostore v Ljubljani. Oba sta se sporazumela tudi za skupno nastopanje na sejnih, razstavah in prodajnih akcijah.

Takšno sodelovanje, medsebojno delitev dela, skupen nastop znotraj »GLG« je prav gotovo pozitivno. Mogoče bo ta pobuda in podpis sporazuma povlekel za seboj tudi druge, zlasti pri delitvi programa in tudi na podoben način pri skupnem nastopanju. Na potezi sta sedaj Lip in Jelovica!

E. S.

Naložbe lesne industrije

Letos in v naslednjem letu bodo izdatno investirali v Jelovico, v Alplesu, v Gradisu ter v LIP Bled — Naložbe so

v skladu s samoupravnim sporazumom o združevanju in delitvi dela v okviru sestavljene organizacije gorenj-

skega lesnega in gozdnega gospodarstva.

Bled — v letošnjem in naslednjem letu bodo vložili znatna denarna sredstva za izboljšanje delovnih pogojev in za večjo proizvodnjo v več gorenjskih delovnih organizacijah lesne industrije. Tako bo Jelovica Škofja Loka gradila proizvodno halo s strojno opremo za dopolnjevanje in za modernizacijo programa stavbnega pohištva. S tem bo prešla na proizvodnjo vezanih oken na enojno izvedbo in na zasteklitev s termoizolacijskim steklom. Novo proizvodnjo bo uvedla postopoma v naslednjem srednjeročnem obdobju, medtem ko se bodo tudi delavci počasi preusmerjali. Predračunska vrednost del znaša 18 milijonov dinarjev.

Prav tako pa v Jelovici načrtujejo zgraditi nove proizvodne prostore in modernizirati tehnologijo v TOZD Montažni objekti. Z novo investicijo bodo povečali obseg proizvodnje, dosegli boljše izkoriščanje surovin in odpravili ozka grla pri proizvodnji montažnih objektov ter primerneje opremili delovna mesta. S to investicijo pa bo povečana možnost izvoza. Predračunska vrednost te investicije znaša 24 milijonov din.

Alples v Železnikih bo gradil obrat za predelavo masivnih elementov in novih vzdrževalnih obratov, ob tem pa bo ukinil dislocirani obrat v Selcah. Delavci iz obrata se bodo preselili v nove proizvodne prostore. Proizvodni obrat bo predvidoma veljal 26 milijonov dinarjev, v njem pa bodo izdelovali masivne elemente za kombinacijo s ploskovnim pohištvenim programom in RTV ploskovnim programom, omarasto pohištvo iz listavcev, predvsem bukovine, obloge, zaključne letve, ograje in vrtno pohištvo, leseno opremo kopalnic (če te proizvodnje ne bo prevzel tržiški ZLIT) ter lesene izdelke po načinu naredi si sam.

Gradis iz Škofje Loke bo gradil odprto skladišče tesarske delavnice z lastnimi sredstvi v vrednosti 3 milijone 500.000 dinarjev.

Delovna organizacija LIP Bled bo povečala proizvodnjo masivnega pohištva v Bohinjski Bistrici s skupno predračunsko vrednostjo naložbe 20 milijonov 663.000 dinarjev. S tem bo povečala proizvodnjo masivnega pohištva iz smrekovega lesa v tehnologiji maloserijske proizvodnje univerzalnih elementov, za opremo stanovanjskih prostorov in prostorov v javnih zgradbah kot so hoteli, moteli, trgovine, otroški vrtci, knjižnice, lekarne in drugi. V oddelku pohištva v Bohinjski Bistrici se bo vrednost proizvodnje pohištva povečala od sedanjih 12 milijonov na 55 milijonov dinarjev, vrednost proizvodnje na enega zaposlenega pa bo večja od sedanjih 123.000 dinar-

jev na 444.000 dinarjev. LIP Bled razpolaga s predvideno količino lesa, večji del proizvodnje pa bodo lahko izvozili.

LIP Bled pa namerava vložiti milijon 580.000 dinarjev

tudi v razširitev lastne malo-prodajne mreže v Murski Soboti, kjer naj bi pospešili tudi prodajo gradbenega materiala. Za naložbo bodo namenili lastna sredstva.

D. S.

Ogrevati s sončno energijo

Organizacija LTH Škofja Loka in Jelovica Škofja Loka bosta sklenili samoupravni sporazum za razvoj naprav za ogrevanje s sončno energijo potrošne vode v gospodinjstvu in pri osebni porabi.

Škofja Loka — 22. septembra je bil v institutu LTH Škofja Loka razgovor o sodelovanju razvojnega instituta LTH in Jelovice Škofja Loka in sicer na področju razvoja naprav za ogrevanje s sončno energijo potrošnih vod v gospodinjstvu. Sestanek so sklicali na pobudo strokovnih služb sestavljene organizacije združenega dela »GLG«, na njem pa so sodelovali tudi predstavniki Ljubljanske banke.

Na razgovoru so poudarili predvsem pomen te raziskovalne naloge, ki sodi v neposredno delovno in proizvodno panogo LTH in Jelovice, raziskovalna skupnost iz Ljubljanske banke pa bi sodelovali s finančnimi sredstvi.

V Sloveniji in Jugoslaviji je že več zavodov in organizacij začelo v zadnjem času pripravljati študije, sklepa-

tudi že licenčne dogovore s tujimi podjetji, vendar pa sta institut LTH z Jelovico kot neposrednim koristnikom takih naprav za opremo industrijsko zgrajenih hiš posebno zainteresirana za uspešno in hitro reševanje naloge. Institut LTH je že vključen v razvojni program Raziskovalne skupnosti Slovenije, njegovo sodelovanje z Jelovico pa je tako še bolj dobrodošlo.

Na razgovoru je predstavnik Ljubljanske banke programu razvoja v banki še niso zabeležili, vendar pa je Ljubljanska banka to razvojno smer pripravljena vsekakor podpreti. V iskanju energijskih rezervnih virov, ob večji skrbi za čisto okolje je raziskovalna naloga po zamisli LTH in Jelovice vsekakor izredno dobrodošla in sprejemljiva. Ko bodo sklenili še samoupravni sporazum o poslovno tehničnem sodelovanju in ko bodo nalogo začeli tudi uresničevati, se bo izkazalo, da sta prav LTH in Jelovica tisti organizaciji, ki morata prisluhniti potrebam časa in stopiti v korak z razvojem.

D. S.

Gorenjski gozdni in lesni delavci za Posočje

Bled — V akciji za pomoč prizadetemu prebivalstvu v Posočju so se intenzivno vključili tudi gorenjski gozdni in lesni delavci, zaposleni v organizacijah združenega dela in v temeljnih organizacijah združenega dela sestavljene organizacije gorenjskega lesnega in gozdnega gospodarstva. Organizacija Jelovica iz Škofje Loke se je skupaj z organizacijo Marles odločila, da za Posočje namenijo in zgradi skupaj 350 montažnih hiš. Montažne hiše morajo biti v vaseh, ki jih je potreba najbolj prizadel, postavljene v razmeroma zelo kratkem času, saj so prizadeti prebivalci brez strehe nad glavo sedaj, na jesen in v pričakovano skorajšnjo zime.

Organizacija Jelovica iz Škofje Loke bo svojo obveznost in humano odločitev lahko realizirala le ob pomo-

či tudi ostalih organizacij, ki skupaj z delavci Jelovice pospešeno grade temelje za postavitev montažnih objektov. Ostale organizacije v okviru sestavljene organizacije gorenjskega združenega lesnega in gozdnega gospodarstva, ki bodo pomagale pri postavitvi montažnih hiš so ZLIT Tržič in LIP Bled. Dela na potresnem območju niso planirali, zato se še toliko bolj trudijo, da bi izpolnili svoje obveznosti. Delajo v nadurah, podnevi in ponoči.

Izdaten solidarnostni prispevek vseh organizacij, ki so poleg akcij v samem Posočju prispevale večinoma tudi enodnevni ali dvodnevni zaslužek, priča, da je 500 članski kolektiv SOZDa GLG pokazal visoko zrelost in pripravljenost pomagati sočlovku v težavah in v življenjskih stiskah.

D. S.

Ljubljanska banka

Poslovanje s čeki

NA POČITNICE GREMO S KOVČKOM IN — CEKOM

Poslovni ljudje, ki jih delo zanese na številna potovanja, so gotovo že od nekdaj premišljevali, kako bi se rešili skrbi, ki jih prinaša gotovina v denarnicah in po žepih.

Ljubljanska banka je že pred leti začela odpirati tekoče račune. Zato preden greste na počitnice ali potovanje po Jugoslaviji, stopite v najbližjo poslovno enoto Ljubljanske banke in se znebite skrbi, potovanje pa bo zato prijetnejše in uspešnejše.

Ček je denar, zato ni treba poudarjati, da je zakonito plačilno sredstvo. Razlika je predvsem v tem, da ima plačevanje brez gotovine precej prednosti.

BENCIN, HOTEL, PIJAČA...

S čekom lahko poravnate vse račune, pa naj gre za nakup blaga, za plačilo hotel-skih storitev, zapitek v gostišču, kazen za prometni prekršek, pa tudi carino na jugoslovanskem delu mejnih prehodov...

Ob vseh novostih se ljudje radi sprašujejo, kakšne so prednosti, ki jih prinaša poseg v »utečeno, vsakdanje« življenje. Gotovo je tudi veliko vprašanj, kaj prinaša ček in kakšne prednosti ima pred hranilno knjižico. Če imate samo hranilno knjižico, morate po gotovino v banko ali vsaj na pošto. S čekom pa lahko plačate pri vsaki blagajni. Ni treba posebej razlagati, da je treba pred oken-cem v banki ali na pošti čakati, vemo tudi, koliko časa traja tako čakanje v turistič-ni sezoni.

Banke, pošte in enote služ-benega knjivodstva so odpr-te le ob določenih urah. Ob sobotah je marsikje v Jugo-slaviji že kar težko priti do denarja, pa čeprav je varno naložen na hranilni knjižici, ob nedeljah in praznikih pa je sploh nemogoče dvigniti gotovino. S čekom lahko plačate vsak dan. Tudi ob nede-

ljah in praznikih, vse od ben-cina do zapitka, kjerkoli v Jugoslaviji.

S čeki in čekovno karto se lahko izognete skrbi, ki jih prinaša večja vsota denarja. Čeka brez podpisa imetnika tekočega računa ni mogoče vnovčiti in zato vam tudi iz-gubljeni ali ukradeni čeki va-rujejo vaš denar. Vendar vam kljub vsemu priporoča-mo, da čekovno karto, čeke pa seveda tudi vse ostale do-kumente, dobro čuvate.

POČITNICE BREZ GOTOVINE

Res je, da se človek že vna-prej veseli odhoda na počit-nice, pa naj gre na morje ali v hribe. Vsakdo ima pač svo-ja nagnjenja, želje in potre-be. Posebej res pa je, da je pred odhodom vse polno pri-prav, drobnih nakupovanj, pripravljanih tisoč predmetov, za katere se potem celo izka-že, da jih ne potrebujemo. In če greste z avtomobilom,

JELOVICA

preobloženim seveda, boste potrebovali tudi bencin, dalj-ša ko bo pot, več ga bo tre-ba. Ko boste na črpalki kon-čno prišli na vrsto in bo tre-ba račun poravnati, nikar sa-mo ne pomolite roko sovoz-niku pod nos, upajoč, da ima on ali ona dovolj gotovine pri sebi. Nikar se ne jezite in ne segajte kar vse vprek v vrečke, torbe in kovčke za denarjem, bolj pametno je, če se za trenutek umirite in napišete vse potrebne podat-ke na ček Ljubljanske banke.

Ni nujno, da se nekaj ta-kega pripeti ravno vam ali vaši družini, vendar boste za-man segali v žepo po čeki, če si že pred dopustom ne boste oskrbeli tekočega računa.

Moški kaj radi tudi na po-čitnicah posvetijo nekaj mi-nut dnevno svojemu avtomobi-lu. Če boste počitnice pre-živeli pod šotorom, boste najbrž skušali zavarovati ne-katere dele avtomobila pred soncem, pa tudi tedaj, ko streha ne bo platnena, bo treba tu in tam pogledati, če je vse v redu, da bi bila pot domov brez zastojev. Vendar, saj veste, zgodi se, in včasih

je treba tudi v tujem kraju poiskati mehanika. Storitve je storitev, račun pa račun. Če gre za organizacijo zdru-ženega dela s čekom spet ne bo težav. Pri zasebniku pa je pametneje, če prej vprašate, kako bi bilo, če plačate s če-kom.

Vsem, ki že imate tekoči račun in poznate prednosti in možnosti brezgotovinskega poslovanja in seveda tistim, ki boste šele postali novi imetniki, pa priporočamo, da med brezskrbnim počitnikom življenjem od časa do časa le pogledate na odrezke od če-ka (talone), koliko ste že po-trošili. Saj ni treba posebej poudarjati, da je izdajanje čekov brez kritja kaznivo de-janje.

OD 30 DO 1000 DIN

Zneskov, manjših od 30 dinarjev, s čekom ni mogoče plačati. Plačevanje zneskov pod to vrednostjo ne bi bilo smotno, pa seveda tudi eko-nomično ne, saj natisk čekov tudi banko kar precej stane.

Pri poslovanju brez gotovi-ne pa mora tudi banka zava-rovati svoje koristi. Ljubljanska banka plača vsak ček, ki je pravilno izpolnjen, to-rej tedaj, ko je na njem s kemičnim svinčnikom, črni-lom ali pisalnim strojem pravilno napisan kraj in da-tum izdaje čeka, vsota — s številko in besedo, naslov ti-stega, ki ček prejme (upravi-čenca), in podpis imetnika te-kočega računa oziroma ose-be, ki jo je imetnik poobla-stil, da sme razpolagati s sredstvi na tekočem računu.

Z enim čekom je mogoče plačati le zneske do 1000 din. Za večja plačila je treba iz-polniti več čekov. Ljubljans-ka banka daje imetniku te-kočega računa praviloma po deset čekov skupaj, če je na tekočem računu dovolj krit-ja, pa lahko tudi več.

V VSEH ENOTAH LJUBLJANSKE BANKE

Tekoči račun lahko odpre vsak opravilno sposoben ob-čan. Podpisati se mora na obrazec, s katerim zaprosi

Sodelujte

v glasilu

JELOVICA

banko, naj mu odpre tekoči račun. Seveda pa banka po-trebuje tudi zagotovila, da bodo sredstva dotekala na tekoči račun. To bo moral urediti v delovni organizaci-ji pa tudi v banki mu bodo radi razložili kako in kaj.

Marsikateri varčevalec je že ugotovil, da je poslovanje s čeki mnogo enostavnejše kot poslovanje s hranilno knjižico. Vse več je ljudi, ki imajo dobršen del dohodkov in pri-hrankov naloženih na teko-čem računu. Imetniki tekočih računov pa odhajajo na po-čitnice veliko bolj brez skr-bi kot drugi tudi zato, ker Ljubljanska banka v njiho-vem imenu lahko izpolnjuje nekatere plačilne obveznosti. Tako banko lahko pooblasti-te, da vam plačuje nekatere mesečne obveznosti, ki se ponavljajo v enakih zneskih (naročnine za časopis, radio, televizijo, obročno odplačeva-nje zneskov za knjige itn.).

Mnogim pa tekoči račun nadomesti tudi »prijateljska« posojila. Tako ni treba čaka-ti na plačilni dan, počitnice si lahko planirate bolj po že-lji. Čeke lahko vzamete že prej in ko neke na morski obali ali v planinski koči pla-čujete račune, je vaš tekoči račun, čeprav je bil ob odho-du skoraj prazen, spet pokrit z vašimi osebnimi dohodki. Razen osebnih dohodkov, ki vam jih na tekoči račun na-kazuje delovna organizacija, lahko pritekajo tudi vsi ostali prejemki, bodisi invalidni-ne, pokojnine, lahko se pogo-vorite z banko, da vam na tekoči račun prenakazuje tu-di prejemke, ki prihajajo na vaš žiro račun...

Tako postaja banka vaš de-narni servis, ki vam omogo-ča bolj sproščeno življenje, saj prevzema kup vaših dolž-nosti in jih opravi brezplač-no.

Jelovica do dneva republike zaključila svoje obveze do Posočja

Kljub temu, da je bil rok za obnovo Posočja kratek, dve tretjini razpoložljivih dni je bilo deževnih in zato tudi zakasnitev pri oddaji plošč, bo Jelovica izpolnila obveze do roka.

Do 30. 10. 1976 je bila zaključena vsa proizvodnja za Posočje.

V torek, dne 16. 11. 1976 je bil predan štabu za odpra-vo posledic potresa v Posočju Breginj, in sicer 75 fina-liziranih montažnih hiš, do dneva republike 29. 11. 1976 pa bo Jelovica dokončala še vse ostale objekte in s tem zaključila akcijo.

Da bo ta obveza lahko izpolnjena, so se v to akcijo vključili prav vsi v Jelovici. Poleg rednih in izrednih naporov na svojih delovnih mestih, so se režijski delav-ci vključili v akcijo Posočje tako, da so moški udarni-ško nakladali za Posočje, v Posočju pa razkladali, tisti strokovnjaki, ki so bili nekdanji mizarji, pa so v Posočju montirali vrata in okna. Zenske, ki delajo na režijskih delovnih mestih, pa so v nedeljo, dne 14. 11. 1976, v Po-sočju čistile in pripravljale hiše za prevzem, druga skupina žensk pa bo to delo opravila v nedeljo, dne 21. 11. 1976.

S tem, ko zaključujemo dela v Posočju, pa nas čaka-jo še velike obveze na Kozjanskem, saj je Jelovica sklenila pogodbe za 315 montažnih hiš, od tega je goto-vih že 165 objektov, 150 pa jih moramo še narediti, in sicer čimveč, do konca letošnjega leta. Če dodamo še dela v Italiji, izvoz v Alžir in na domačem tržišču, potem je razumljivo, da se mora stanje izrednih ukre-pov in naporov nadaljevati, tudi po zaključku del v Posočju.

Tine Kokelj

Na kratko...

Pridnost

Čeprav bi delali drugim, ki so na montaži ali v proizvod-nji, krivico, pa je treba po-vedati, da so časovno največ delali prav delavci na trans-portu. Nikogar skoraj ni, ki bi v oktobru naredil manj kot 100 nadur, največ pa jih je Mrak Franc — 184. Posebej pa gre pohvaliti voznike vilič-arjev, ki bodo v teh prevo-zili na desetine kilometrov, kar je drugače za ta vozila prava redkost. Po 16 ur na dan delajo največkrat. Pa še hiteti morajo. Formule 1 v Jelovici.

— da znamo izdelke uskla-diščiti tudi tako, da potem ne pridejo v poštev za prodajo,

— da bo v slučaju pretepa med režijo in proizvodnimi delavci borba precej izenače-na, vsaj kar se števila tiče,

— da nekateri našo skupno last razumejo preveč dobe-sedno,

— da se pri nas ob teh strokovnjakih ni bati pojava tehnokratizma.

— nekateri iščejo luknje v lesu, drugi pa v paragrafi-h,

— včasih je dobro tudi pred svojim pragom pomesti predno gremo k tujemu,

JELOVICA — glasilo de-lovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija Skofja Loka

Ureja: odbor za obvešča-nje organizacije združene-ga dela: Zihert Franc, Zu-pan Anton, Drnovšek Mar-jan, Kosem Malči, Kustec Lidija, Zabkar Jože, Pečen-ko Vera, Zakelj Valerija
Odgovorni urednik: Pavlin Franc

Vse slike in tekst Janez Čadež